

บทที่ 2

การค้าประเวณีโดยผู้ชายในประเทศไทย

2.1 ความเป็นมาของการค้าประเวณีโดยผู้ชายในประเทศไทย

แต่เดิม การค้าประเวณี เชื่อกันว่ามีพัฒนาการมาจากพิธีกรรมทางศาสนา โดยให้ผู้หญิงสาวอุทิศตัว ต่อมาเกิดการเก็บค่าตอบแทนจากการอุทิศตัว เพื่อนำค่าตอบแทนนี้ไปใช้ในกิจกรรมทางศาสนา และเปลี่ยนรูปแบบเป็นการหาค่าตอบแทนเพื่อผลประโยชน์ของตน¹ การค้าประเวณีในอดีตจึงเป็นการค้าประเวณีโดยผู้หญิงก่อน แล้วจึงมีการค้าประเวณีโดยผู้ชาย เมื่อมีผู้ชายมาค้าประเวณีในภายหลัง

สำหรับประเทศไทยไม่ปรากฏหลักฐานว่า มีการตั้งสถานค้าประเวณีโดยผู้ชายขึ้นเมื่อใดแน่ แต่จากการค้นคว้าพบว่า การค้าประเวณีชายได้มีการเริ่มต้นอย่างเป็นทางการในช่วงนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ได้มีชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งในจำนวนนี้มีพวกนิยมรักร่วมเพศเข้ามาด้วย และยังนำลักษณะพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ (แม้ในสังคมไทยจะปรากฏว่ามีพวกรักร่วมเพศอยู่บ้าง แต่การแสดงออกหรือพฤติกรรมชัดเจนไม่ปรากฏมากนัก) มาใช้ในประเทศไทย เช่น การพบปะสังสรรค์ การหาคู่นอน โดยใช้สวนสาธารณะต่าง ๆ เป็นที่นัดพบและจับคู่ ซึ่งสถานที่ที่เป็นแหล่งนัดพบของบรรดาเกย์ทั้งชายไทยและชาวต่างชาติ ได้แก่ บริเวณสนามหลวง สะพานพุทธ สวนลุมพินี และวังสราญรมย์ ซึ่งปัจจุบันก็ยังคงเป็นแหล่งพบปะและจับคู่ของบรรดาชายรักร่วมเพศอยู่ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงบ้านของชายรักร่วมเพศชาวไทยบางคนที่ใช้เป็นแหล่งนัดพบ อันเป็นที่มาของสถานค้าประเวณีโดยผู้ชาย ดังคำกล่าวของ “ลุงหนวด” ที่กล่าวไว้ในนิตยสารคู่ทุกข์คู่ยาก ฉบับเดือนมิถุนายน 2526 คอลัมน์ “คุยเฟื่องเรื่องเกย์ส์” ว่า หลังสงครามโลก ครั้งที่สองสงบใหม่ ๆ ได้มีทหารของสหประชาชาติเข้ามาอยู่ในเมืองไทยก็เริ่ม

¹ อรรถวรรณ จันทร์ทอง, “ปัญหาความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณีไปค้าประเวณีในต่างประเทศ” (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.), หน้า 1.

มีกะเทยออกหากิน โดยทำการค้าประเวณีกับทหารสหประชาชาติเหล่านี้²

ในช่วงปี พ.ศ. 2507³ ธุรกิจบาร์ในท์คลับเปิดมากขึ้น การขายบริการทางเพศของผู้ชายก็ก่อตัวอย่างเป็นทางการ คือ การเปิดบาร์แห่งแรก ชื่อ เฟรมมิงเฮ้าส์ (Framing House) ซึ่งเป็นสถานที่นัดพบของชายรักร่วมเพศ แต่ยังไม่มีการขายบริการทางเพศโดยตรง เป็นเพียงการพบปะพูดคุย

ในปี พ.ศ. 2508 - 2509 โดยประมาณ มีการเปิดสถานค้าประเวณีชายขึ้น 2 แห่ง คือ ศรีย่าน และบริเวณวงเวียนใหญ่ โดยที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ "บ้านยศวดี" และ "บ้านยศ" ของบรรดาชายรักร่วมเพศ และชายค้าบริการที่อยู่บริเวณวงเวียนใหญ่ มีชื่อมากที่สุด "บ้านยศวดี" ตั้งอยู่ที่วงเวียนใหญ่หลังสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่เป็นบ้านเช่าเปิดเป็นสำนัก โดยย้ายมาจากบ้านในสวนย่านธนบุรี โดยจากเดิมที่เป็นสถานที่นัดพบของพวกชายรักร่วมเพศ ได้มีการชักชวนเด็กชายจากบริเวณใกล้เคียงเข้ามาในบ้าน และเลี้ยงฉลอง สังสรรค์ ในช่วงแรกมีการชวนให้เด็กชายเหล่านั้นมาพักค้างที่บ้าน และร่วมหลับนอนเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เด็กชายเหล่านี้อาจได้เงินค่าตอบแทนบ้างหรือสิ่งของอย่างอื่น ต่อมาภายหลังเมื่อมีเด็กชายเข้ามาอยู่มากขึ้น "บ้านยศวดี" จึงเป็นสถานค้าประเวณีอย่างเต็มรูปแบบ

ในปี พ.ศ. 2509 ได้เกิดบาร์เกย์อีกแห่งขึ้น ชื่อว่า "ซีแฮก" (Sea Hag) อยู่ตรงข้ามซอยโรงแรมโอเรียลเต็ล มีลักษณะเด่นโดยจัดรูปแบบภายในร้านเป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์ ประมง ได้แก่ แห อวน เป็นต้น ในช่วงแรกเดียวกับ "บ้านยศ" คือ เป็นแหล่งพบปะพูดคุย ได้พัฒนาไปสู่การค้าประเวณี โดยจากการที่เด็กผู้ชายได้มีประสบการณ์ได้รับเงินจากชายรักร่วมเพศต่างชาติหลังมีเพศสัมพันธ์ เข้ามาคอยหาลูกค้าภายในบาร์มากขึ้น เมื่อลูกค้าถูกใจก็จะพาเด็กหรือ "ล่วงเวลา" เด็กผู้ชายออกไป แต่ทั้งนี้เด็กผู้ชายเหล่านี้กับบาร์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน คือ บาร์ไม่ใช่สถานค้าประเวณีโดยตรง และไม่มีการจัดหาเด็กผู้ชายไว้บริการเอง

² ประกอบ ศรีวิจนะ, "วิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายต่อบริการย่านพัฒนาพงษ์", หน้า 22. อ้างถึงอนุสรณ์ บุญชิต และถิรนนท์ อนุวัชรศิริวงศ์, เอดส์ : สดุดีทางรักของเกย์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2529), หน้า 30.

³ ประกอบ ศรีวิจนะ และดวงพร คำบุญวัฒน์, ผู้ชายขายตัว. (นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539), หน้า 4-5.

ในปี พ.ศ. 2512 มีบาร์เกย์เปิดใหม่ขึ้นในบริเวณพัฒนาพงษ์ คือ บาร์ทิวลิป (Tulip) ตรงหัวมุมถนนคอนแวนต์และสีลม กับบาร์ทไวไลท์ (Twilight) ซึ่งคือ บ้าน "ยศวดี" เดิม ย้ายมาเปิดเป็นบาร์เกย์ ตั้งอยู่บริเวณถนนสุรวงศ์ ภายหลังจากบาร์แห่งนี้ย้ายไปหลายสถานที่ ปัจจุบันก็ย้ายกลับมาอยู่ในย่านพัฒนาพงษ์เช่นเดิม บาร์ทไวไลท์แห่งนี้ ถือเป็นบาร์แห่งแรกที่เปิดบริการให้ล่วงเวลาเด็ก* หรือจัดหาผู้ชายให้บริการลูกค้า มีชายขายบริการประจำอยู่ที่บาร์ โดยชายขายบริการจะแต่งกายปกติ และนั่งอยู่ในบาร์เฉย ๆ โดยไม่มีการเต้นอะโกโก้ โดยผู้ชายเหล่านี้ถูกจัดหามาจากสถานีรถไฟและสถานีขนส่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้เดินทางมาจากต่างจังหวัดยังหางานทำไม่ได้ สำหรับการขายบริการทางเพศของบาร์ทไวไลท์เป็นลักษณะที่บาร์ได้ประโยชน์จากค่าล่วงเวลาเด็กหรือตัวผู้ชายค่าบริการ โดยลูกค้าจะจ่ายค่าล่วงเวลาให้กับบาร์ตามจำนวน ส่วนตัวผู้ชายค่าบริการจะได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษหรือทิปที่ลูกค้าให้ โดยเงินส่วนนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับทางบาร์ และนอกจากนี้บาร์ยังได้รายได้จากการหักเปอร์เซ็นต์เครื่องดื่มที่ลูกค้าสั่ง

ในปี พ.ศ. 2514 บาร์แวกอลวีล (Wagon Wheel) เปิดขึ้นที่ซอยอะพอลโล่ เป็นบาร์แห่งแรกที่มีการให้ชายค่าบริการแต่งกายให้เห็นส่วนสัดส่วนมากขึ้น โดยจัดให้มีการเต้นอะโกโก้ด้วย และยังมีแต่งกายขายค่าบริการให้หนุ่มกางเกงในตัวเดียวเป็นแห่งแรกด้วยเช่นกัน ในปี พ.ศ. 2515 บาร์ได้เปลี่ยนชื่อเป็น ทอมบอย (Tom boy) บาร์แห่งนี้จึงเป็นบาร์เกย์ที่บุกเบิกรูปแบบการประกอบธุรกิจของบาร์เกย์ที่จัดให้มีการเต้นอะโกโก้ และแต่งกายรัดรูปเป็นแบบอย่างให้บาร์เกย์หลัง ๆ ทำตามมาจนปัจจุบันนี้ และบาร์ทอมบอยได้ปิดกิจการในปี พ.ศ. 2526

ในปี พ.ศ. 2515 บาร์ซีแฮก ได้ย้ายมาเปิดที่ซอยจากรูวรรณ (ซอยอะพอลโล่) ใช้ชื่อใหม่ว่า มิคาดอ (Mikado) ด้วยการซื้อใบอนุญาตเปิดบาร์จากคลองเตย ซึ่งเป็นใบอนุญาตสำหรับบาร์ผู้หญิง เพื่อให้เป็นบาร์สำหรับเต้นรำได้ ภายหลังเป็นชื่อ โรม (Rome) จนถึงปัจจุบัน ลักษณะการบริการจะขายเครื่องดื่ม ไม่มีการจัดบริการชายค่าบริการ ไม่มีการเต้นอะโกโก้ภายในบาร์ แต่มีชายค่าบริการอิสระที่ไม่เกี่ยวกับบาร์

ในปีเดียวกันนี้ (พ.ศ. 2515) บาร์อะพอลโล่ (Apollo) เปิดตัวขึ้นมีลักษณะเป็นบาร์เกย์ทั่วไป แต่เพิ่มการแสดงคาบาเรตโชว์เป็นแห่งแรก และมีการปฏิบัติตามจากบาร์อื่น ๆ

* ค่าล่วงเวลา หมายถึง ค่าตัวของชายขายบริการ ที่ผู้ใช้บริการจ่ายให้แก่เจ้าของร้าน เพื่อพาชายขายบริการออกไปนอกร้าน ปัจจุบันค่าล่วงเวลาตกประมาณ 300 - 400 บาทต่อคน

ในช่วงปี 2525 - 2526 มีการเปิดบาร์เกย์ขึ้นมากมาย และได้แพร่ขยายไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ เช่น ย่านสะพานควาย และสุขุมวิท แต่สถานที่พบปะดั้งเดิม คือ บริเวณสนามหลวง คลองหลอด ด้านหลังวังสราญรมย์ก็ยังคงมีชายค้าบริการอิสระอยู่ และขยายตัวไปยังห้างสรรพสินค้า นอกจากนี้ยังพบว่าตามจังหวัดใหญ่ ๆ ก็เริ่มมีบาร์เกย์เกิดขึ้นแล้ว เช่น เชียงใหม่ อุบลราชธานี⁴ โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ สถานการค้าประเวณีชายได้เปลี่ยนรูปแบบจากเดิมที่มีเพียงบาร์เกย์ ไปสู่รูปแบบอื่น ๆ

จากข้อมูลข้างต้น จึงสามารถประมวลได้ว่าการค้าประเวณีชายแต่เดิมได้ทำอย่างไม่เป็นกิจลักษณะ และได้พัฒนารูปแบบมาค้าประเวณีในสถานบริการ และพัฒนาจากสถานบริการทางเพศ ไปสู่การค้าประเวณีแบบแอบแฝงในสถาบันเชิงต่าง ๆ แต่การค้าประเวณีแบบดั้งเดิมที่หาลูกค้าตามสถานที่สาธารณะก็ยังคงมีอยู่

2.2 ข้อมูลทั่วไปของการค้าประเวณีโดยผู้ชายในประเทศไทย

2.2.1 จำนวนของผู้ค้าประเวณีชาย และลักษณะรูปแบบการค้าประเวณี

ผู้ค้าประเวณีชาย ยังไม่มีองค์กรใดที่สำรวจได้แน่ชัดว่า มีจำนวนทั้งหมดเท่าใดแน่ แต่จากการค้นคว้าข้อมูล พบว่า มีการสำรวจจากองค์กรของรัฐ ทำให้ทราบถึงจำนวนผู้ชายค้าประเวณีในสวนหนึ่ง โดยศึกษาจำนวนผู้ค้าประเวณีชายจากสถานบริการทางเพศทั่วประเทศ ซึ่งองค์กรที่สำรวจ ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาระบบการสำรวจสถานบริการทางเพศ ที่กรมควบคุมโรคติดต่อกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งขึ้น คณะกรรมการประกอบจากตัวแทนภาครัฐ และองค์กรเอกชน จากการสำรวจ พบว่า มีสถานบริการทางเพศทั้งสิ้น 7,318 แห่ง⁵ มีผู้ที่ค้าประเวณีหรือให้บริการทางเพศทั้งสิ้น 66,190 คน เป็นชาย 1,945 คน เป็นหญิง 64,245 คน (ข้อมูลสำรวจปี 2539) แต่ขอให้สังเกตว่าจำนวนของผู้บริการทางเพศที่แสดงนี้ ได้มาจากสถานบริการทางเพศเท่านั้น มิได้รวมถึงผู้ค้าประเวณีทั้งหญิงหรือชายที่มีได้ทำงานในสถานบริการ (อิสระ) นอกจากนี้ จากรายงานการวิจัย เรื่องโสเภณีเด็ก : กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อนใน กทม. ของมหาวิทยาลัยมหิดล ที่อ้างสถิติของมูลนิธิเด็ก ระบุถึงจำนวน เด็กผู้ค้าประเวณี (โสเภณีเด็ก) ว่ามีเด็กที่อายุไม่เกิน 15 ปี ถึง 200,000 คน และมีผู้ขายค้าประเวณีทั่วประเทศประมาณ 20,000

⁴ รายงานข่าว, ไทยรัฐ (21 กันยายน 2539) : 1, 23.

⁵ รายงานข่าว, พิมพ์ไทย (14 - 15 ธันวาคม 2539) : การศึกษา

คน (ข้อมูลสถิติปี 2537)⁶ ทำให้ทราบว่าจำนวนผู้ชายค้าประเวณีต้องมือน้อยไม่ต่ำกว่า 20,000 คน ทั้งนี้อุปสรรคสำคัญในการสำรวจข้อมูลจำนวนผู้ชายค้าประเวณี สาเหตุสำคัญมาจาก ลักษณะรูปแบบการค้าประเวณีที่สลับซับซ้อนและยากต่อการสำรวจจำนวนผู้ค้าประเวณี

จากการวิจัยพบว่า ลักษณะรูปแบบการค้าประเวณีของผู้ชายมีอยู่ 2 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ⁷ แบบมีสังกัดและไม่มีสังกัด

1. การค้าประเวณีแบบไม่มีสังกัด เป็นการที่ผู้ชายค้าประเวณีเป็นอิสระ ไม่เป็นพนักงานประจำของสถานบริการ ซึ่งลักษณะของการค้าประเวณีแบบนี้จะสามารถเปลี่ยนสถานที่ค้าประเวณีหรือแหล่งหาลูกค้าตามความสมัครใจของผู้ค้าในกรุงเทพ แหล่งค้าประเวณีซึ่งผู้ใช้บริการและผู้ขายบริการทางเพศมักมาพบปะเพื่อตกลงกัน มีหลายที่ด้วยกันที่สำคัญ ๆ คือ บริเวณสวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ต่าง ๆ

กลุ่มชายค้าบริการทางเพศแบบไม่มีสังกัดนี้ ไม่สามารถระบุจำนวนได้แน่นอน โดยมักจะเป็นเด็กเร่ร่อน นักศึกษา หรือคนที่ทำงานประจำ ต้องการหารายได้พิเศษ โดยข้อดีของการขายบริการทางเพศแบบไม่มีสังกัด คือ ผู้ขายบริการเป็นอิสระในการทำงาน ต้องการเลิกขายบริการทางเพศเมื่อใดก็ได้ แต่มีข้อเสียในด้านการควบคุมโรคติดต่อและติดตามตัวเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้น นอกจากนี้ชายค้าบริการทางเพศแบบอิสระจะมีการหาลูกค้าตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ด้วย และที่สำคัญก็คือกลุ่มชายค้าบริการแบบไม่มีสังกัดนี้ มักจะให้บริการกับชาวต่างชาติ เป็นลูกค้าประจำ โดยกลุ่มผู้ชายที่เป็นต้องการของผู้ใช้บริการ คือ กลุ่มที่ยังเป็นเด็กชายมากกว่ากลุ่มที่เป็นผู้ใหญ่ เพราะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นพวกนิยมร่วมเพศกับเด็ก (paedophile) และค่าตัวเด็กจะถูกกว่าการใช้บริการกับผู้ใหญ่

2. การค้าประเวณีแบบมีสังกัด กล่าวคือ ผู้ขายขายบริการทางเพศจะเป็นพนักงานประจำของสถานบริการ และอาจมีเงินเดือนนอกเหนือไปจากค่าตัว ซึ่งได้จากลูกค้า สำหรับการค้าประเวณีแบบมีสังกัดสามารถจำแนกตามประเภทของสถานบริการได้คือ

ก. วิดีโอเธค เป็นบาร์เกย์รูปแบบการบริการเป็นการขายเครื่องดื่มอาหาร และเปิดเพลง หรือมีโทรทัศน์เปิดมิวสิกวิดีโอ และมีเวทีสำหรับให้ลูกค้าไปเต้นรำหาความสำราญ ขายขายบริการในสถานที่นี้จะอยู่ในรูปของเด็กเสิร์ฟ หรือกับตันที่คอยให้บริการอยู่แล้ว ถ้าลูกค้าเลือกหรือ

⁶ รายงานข่าว, มติชน (28 เมษายน 2537) : 12.

⁷ รายงานข่าว, มติชน (8 กรกฎาคม 2537) : 1, 10.

ถูกใจคนไหนก็จะตกลงกันและพาออกไปกับลูกค้า โดยอาจต้องจ่ายค่า “ล่วงเวลา” ให้แก่ร้านด้วย เป็นค่าเสียเวลางาน แต่บางบาร์ก็ไม่เก็บค่าล่วงเวลา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระเบียบของแต่ละบาร์ บาร์ประเภทนี้มีบางแห่งไม่เปิดเป็นบาร์เกย์ แต่ให้บริการเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น

ข. บาร์อะโกโก้ เป็นบาร์เกย์ซึ่งจัดให้ผู้ชายค่าบริการทางเพศ แต่งกายด้วยการนุ่งกางเกงในเพียงตัวเดียวและผลัดขึ้นเดินบนเวที เพื่อให้ลูกค้าเลือกได้ตามความพอใจ เมื่อพอใจคนใดก็ต้อง “จ่ายค่าล่วงเวลา” ออกไป ซึ่งลักษณะเด่นของบาร์ลักษณะนี้อยู่ที่การเต้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของลูกค้า นอกจากค่าล่วงเวลาแล้ว บาร์จะได้รายได้จากค่าอาหาร เครื่องดื่ม และบางบาร์ยังจัดบริการห้องเช่าชั่วคราวไว้ให้ลูกค้าด้วย

ค. บาร์โชว์ เป็นบาร์ที่มีลักษณะการให้บริการคล้ายบาร์อะโกโก้ แต่จะเพิ่มการแสดงโชว์พิเศษรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น คาบาเรต์ ลิปซิงค์ และการโชว์เปลือย โชว์การร่วมเพศ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ของลูกค้า และบางแห่งก็จัดให้มีห้องเช่าชั่วคราวให้ลูกค้าด้วย

ง. ชานา โดยทั่วไปสถานอบชานาจะไม่มีบริการทางเพศไว้ด้วย แต่บางแห่งก็มีการจัดหาชายบริการทางเพศไว้บริการในรูปของพนักงานนวดและพนักงานเสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่ม โดยชานาบางแห่งจะจัดให้มีห้องเล็ก ๆ ไว้สำหรับลูกค้า ไว้มีความสัมพันธ์กันเองกับลูกค้าที่มาเที่ยว หรือกับพนักงานของชานาเอง โดยภายในชานาจะจัดให้มีห้องอบชานา โดยผู้ให้บริการต้องเปลือยกายโดยนุ่งผ้าเช็ดตัวผืนเดียวตลอดเวลา ไม่ว่าจะอบชานา หรือเข้าห้องออกกำลังกาย หรือถ้าว่ายน้ำก็ต้องถอดผ้าออก บางแห่งจัดให้มีห้องสำหรับดูวิดีโอลามกอีกด้วย สำหรับค่าบริการชานาจะคิดเป็นส่วน ๆ คือ

1. ค่าเข้าตบประมาณ 120 - 200 บาท
2. ค่าอาหารเครื่องดื่ม
3. ค่าล่วงเวลาพนักงาน

แต่การใช้บริการอื่น ๆ เช่น ห้องอบ ห้องออกกำลังกาย ห้องพักผ่อน สระว่ายน้ำจะไม่เก็บค่าบริการเพิ่ม

จ. คำประเมินผ่านนายหน้า กล่าวคือ จะมีนายหน้าทำการหาผู้ชายเพื่อเสนอต่อลูกค้า โดยนายหน้าจะทำการเก็บประวัติ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ชายที่ติดต่อไว้ เมื่อมีลูกค้าติดต่อกับตน ก็จะนำข้อมูลพร้อมรูปถ่าย หรือมีการพาผู้ชายที่ลูกค้าสนใจไปพบกับลูกค้า โดยนายหน้าจะได้ค่าตอบแทนโดยหักค่าตัวของผู้ชายที่คำประเมิน

การค้าประเวณีแบบมีสังกัด มีจุดเด่นคือ ทางสังกัดของชายค้าบริการจะรับผิดชอบในตัวชายผู้ค้าบริการ หรือหากเกิดเหตุการณ์ที่ชายค้าบริการได้กระทำความผิดหรือก่อความเสียหายให้แก่ลูกค้า สังกัดจะรับผิดชอบหรือติดตามตัวชายค้าบริการได้จากประวัติทะเบียนที่ได้ทำไว้กับต้นสังกัดแล้ว และกลุ่มผู้ชายที่มาค้าประเวณีแบบมีสังกัดส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก เพราะสถานบริการไม่นิยมนำเด็กมาเป็นผู้ให้บริการหลัก เนื่องจากจะถูกเจ้าหน้าที่สำรวจตรวจค้นบ่อย ๆ แต่มีบางแห่งที่จัดเด็กไว้แต่ให้หลบเมื่อเจ้าหน้าที่มาตรวจ*

2.2.2 กลุ่มผู้รับบริการผู้ชายค้าประเวณี

กลุ่มผู้รับบริการผู้ชายค้าประเวณี มีทั้งผู้หญิง และผู้ชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ (Homosexual)

ในกลุ่มของผู้หญิงที่ใช้บริการชายค้าประเวณีนั้น จะประกอบด้วยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ และผู้หญิงชาวไทย ซึ่งมีทั้งโสเภณี แม่บ้าน และผู้หญิงที่นิยมใช้บริการทางเพศจากชาย ค้าประเวณี โดยชายที่ค้าประเวณีกับผู้หญิงนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีได้เป็นเกย์หรือมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ก็มีส่วนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบฝ่ายกระทำหรือพวก Bisexual แต่ชายฝ่ายถูกกระทำจะไม่ค่อยให้บริการกับลูกค้าผู้หญิง ทั้งนี้ในสถานบริการบางแห่งก็จัดไว้เฉพาะกับผู้หญิงโดยผู้ชายไม่มีสิทธิเข้าไปรับบริการได้**

กลุ่มผู้รับบริการที่เป็นผู้ชายจะเป็นเกย์หรือพวกรักร่วมเพศทั้งหมดโดยจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมเลือกใช้บริการแตกต่างกันออกไป ตามแต่รสนิยมของตัวเอง เช่น ชอบผิวขาว หรือดำ^๑

ทั้งนี้ผู้รับบริการจากชายค้าประเวณีมักมีการเลือกใช้บริการจากชายค้าประเวณีที่มีพฤติกรรมทางเพศ ตรงข้ามกับตนเอง แต่ในส่วนผู้ค้าประเวณีนั้นต้องพร้อมเสมอทั้งเป็นฝ่ายรุก

* ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ชายค้าบริการ ในสถานบริการแห่งหนึ่ง บริเวณสีลม ซอย 6 เมื่อประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541

**สัมภาษณ์ชายขายบริการ ย่านพัฒนาพงษ์ บริเวณซอยทานตะวัน ถนนสุขุมวิท บางรัก กรุงเทพมหานคร เมื่อประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541.

^๑ ประกอบ ศรีวัจนะ, "วิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายค้าบริการย่านพัฒนาพงษ์", เรื่องเดียวกัน, หน้า 41.

ฝ่ายรับ แม้บางครั้ง การใช้บริการจะขัดต่อลักษณะพฤติกรรมของตัวเองก็ตาม’

กลุ่มผู้รับบริการส่วนใหญ่จะเป็นชายรักร่วมเพศแบบเกย์ควีน และผู้รับบริการ จะมีหลากหลายกลุ่มอายุ หลายกลุ่มอาชีพ ทั้งค้าขาย ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ นักวิชาการ รวมทั้งแพทย์⁹

2.2.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าประเวณีชายเปรียบเทียบกับโสเภณีหญิง

ผู้ค้าประเวณีชาย สามารถจำแนกได้ชัดเจนเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่อายุไม่เกิน 18 ปี หรือที่เรียกว่า โสเภณีเด็กชาย โดยปรากฏทั้งเป็นการค้าประเวณีแบบมีสังกัดและไม่มีสังกัด สำหรับกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยเด็กเร่ร่อน และมีนักเรียน ตลอดจนพนักงานในสถานบริการบางแห่งบ้าง โดยกลุ่มผู้ให้บริการมักจะเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งนิยมร่วมเพศกับเด็ก (paedophiles) องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนความสนใจจากสังคมจะให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ไม่สนับสนุนและไม่ปล่อยให้มีการค้าประเวณี จากกลุ่มนี้โดยเฉพาะเด็กชาย ไม่ว่าเด็กชายจะสมัครใจในการค้าประเวณีหรือไม่ก็ตาม โดยมีการตรากฎหมาย ทั้งกฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศขึ้นเพื่อป้องกันการนำเด็กชายมาค้าประเวณี และปราบปรามผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ การค้าประเวณีเด็กชาย

2. กลุ่มที่มีอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป กลุ่มนี้มักมาอย่างสมัครใจ และเป็นกลุ่มที่ได้รายได้จากการค้าประเวณีอย่างแท้จริง กลุ่มนี้จะประกอบด้วยนักศึกษา หรือพนักงานประจำสถานบริการ หรือพนักงานที่หารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ

สำหรับอายุผู้ที่มาค้าประเวณีนั้นจากการศึกษาพบว่า มีอายุตั้งแต่ 7 ขวบขึ้นไป แต่มักไม่เกินกว่า 30 ปี เนื่องจากรูปร่างหน้าตาเปลี่ยนแปลง โดยเมื่อไม่เป็นชายค้าบริการทางเพศแล้ว ผู้ชายเหล่านี้ก็จะพอตั้งตัวได้ หรือดำเนินการหาผู้ชายที่มีอายุน้อยกว่ามาเปิดสถานค้าบริการแล้วให้รับลูกค้าต่อไป

* สัมภาษณ์ชายขายบริการ ย่านพัฒนาพงษ์ บริเวณซอยทานตะวัน ถนนสุขวงศ์ บางรัก กรุงเทพมหานครเมื่อประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541.

⁹ รายงานข่าว, มติชน (23 พฤศจิกายน 2540) : 15.

ในส่วนของการค้าประเวณีแบบไร้สังกัดนั้น อายุขั้นต่ำจะขึ้นกับความพร้อมของเด็กและโอกาสเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี แต่ในส่วนที่มีสังกัด อายุจะเป็นเรื่องสำคัญ โดยจะไม่รับขายค่าบริการที่เด็กเกินไป และจะปลดออกเมื่อถึงวัยสมควร อายุอยู่ในช่วง 15 - 45 ปี¹⁰

ต่อไปผู้วิจัยจะเปรียบเทียบ คือ ข้อมูลของผู้ค้าประเวณีชาย และโสเภณีหญิงในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ทราบต่อไปว่า การแก้ไขปัญหา การค้าประเวณีชาย เด็กชายนั้น ควรจะเป็นไปในทิศทางใด เมื่อทราบถึงธรรมชาติ ของการค้าประเวณีระหว่างหญิง และชายแล้ว

ก. สภาพทางครอบครัว และสังคมก่อนเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี

- กลุ่มโสเภณีหญิง, เด็กหญิงจากการวิจัยหลายฉบับ พบว่า สภาพครอบครัว และสังคมของหญิงที่มาค้าประเวณีนั้น ส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานของภาคเหนือ ถึงร้อยละ 48 ภาคอีสาน ร้อยละ 26 ภาคกลางร้อยละ 20 ร้อยละ 4 จากภาคใต้ พื้นฐานครอบครัวเป็นครอบครัวเกษตรกรรมส่วนใหญ่ และมีข้อสังเกตว่าจากความล้มเหลวของระบบเกษตรกรรม¹¹ ทำให้ปัญหาโสเภณีหญิงรุนแรงขึ้น เพราะสภาพพื้นฐานครอบครัวยากจนขาดความมั่นคงทางเศรษฐกิจตลอดจนความฟุ้งเฟ้อ คาดหวังทางวัตถุที่เป็นค่านิยมทางสังคมในบางพื้นที่ มีส่วนผลักดันให้มีการส่งหญิงสาวในหมู่บ้าน แก่เอเย่นต่างถิ่นเพื่อมาค้าประเวณีโดยเอง หรือครอบครัวผลักดันให้ลูกต้องออกไปหางานทำต่างถิ่นเพื่อส่งเสียครอบครัว และมีการยกยอครอบครัวที่ลูกสาวไปทำงาน แล้วส่งเสียจนฐานะทางบ้านดีขึ้น¹² จึงเป็นตัวอย่างให้มีการนำลูกสาวเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี

นอกจากนี้ค่านิยมของสังคมต่อเรื่องเพศ ที่เห็นว่าเพศหญิงเป็นวัตถุตอบสนองทางเพศของเพศชาย โดยเฉพาะธรรมเนียม การเที่ยวผู้หญิง หรือการเลี้ยงดูปู่เสื่อเพื่อนฝูง หรือเจ้านาย ซึ่งในสังคมไทย ถือเป็นเรื่องปกติ แม้แต่เพศหญิงเองยังยอมรับให้สามีไปใช้บริการทางเพศ เพราะเบื่อน่ายต่อหน้าทีภรรยา และไม่ชื่นชมความสัมพันธ์ทางเพศกับสามี และจาก

¹⁰ รายงานข่าว, ไทยรัฐ. (21 กันยายน 2539) : 17.

¹¹ จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงศา, บรรณาธิการ, NICS เขตปลอดโสเภณี. เอกสารทางวิชาการ หมายเลข 184 (นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากร และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2537). หน้า 35.

¹² สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, โสเภณีเด็ก ปัญหา ปัจจัย สาเหตุ และแนวทางแก้ไข. (กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์), หน้า 76.

ปัญหาโรคติดต่อทางเพศ ทำให้โสเภณีเด็กมีความต้องการจากผู้ให้บริการมากขึ้น เพราะเชื่อว่าโรคนี้ยังคงไม่ติดกับเด็ก ๆ โสเภณีเด็กหญิงจึงขายตัวมากขึ้น¹³

- กลุ่มเด็กชาย และชายค้าประเวณีผู้ใหญ่

สภาพทางครอบครัวของเด็กชายที่มาค้าประเวณีส่วนมากจะมีปัญหาการแตกแยกของครอบครัว หรือครอบครัวขาดความอบอุ่น ทำให้เด็กหนีออกจากบ้าน ไปเป็นเด็กเร่ร่อน หรือไปอยู่กับเพื่อนที่ออกจากบ้านเหมือนกัน¹⁴

นอกจากนี้จากการศึกษาถึงสภาพครอบครัวที่มีความอบอุ่น ก็มีบ้างที่เด็กชายจะถูกผลักดันให้ค้าประเวณี แต่น้อยมาก ส่วนใหญ่กรณีครอบครัวผลักดันจะเกิดขึ้นกับเด็กหญิงที่ครอบครัวเคยมีคนค้าประเวณีมาก่อน และมีค่านิยมในการวัตถุสูง จนผลักดันลูกสาวของตนไปค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ หรือจำใจ¹⁵

ในกลุ่ม ชายค้าประเวณีที่เป็นผู้ใหญ่ จะมาจากครอบครัวที่มีพื้นฐานในชนบทจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือมากที่สุด และภาคใต้ ภาคกลาง กรุงเทพฯ ตามลำดับ¹⁶ ทำให้ทราบว่าพื้นฐานครอบครัวของชายค้าประเวณี เป็นครอบครัวในสังคมเกษตรกรรม เช่นกัน และก็มีสภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคงเช่นเดียวกับหญิง และเด็กหญิงโสเภณี เพราะมาจากพื้นที่เดียวกัน ทำให้สันนิษฐานว่า สภาพสังคม และทัศนคติของชุมชน พื้นฐานครอบครัวของชายค้าประเวณีน่าจะมีความเป็นวัตถุนิยมสูงเช่นกัน และความต้องการทางวัตถุ และความสะดวกสบายก็เป็นตัวผลักดันให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต ฯลฯ และมีแรงงานส่วนหนึ่งเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี ตลอดจน

¹³ จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงศา, บรรณารักษ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 48-49.

¹⁴ สมพงษ์ จิตระดับ, วัฒนธรรมเด็กเร่ร่อนในท้องถนน, (กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาเพื่อเด็กด้อยโอกาส คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 8.

¹⁵ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 80.

¹⁶ ประกอบ ศรีวัจนะ, "วิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายขายบริการในพัทยา", เรื่องเดียวกัน, หน้า 56.

ค่านิยมทางเพศ ของเพศชายที่ไม่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นความอับอาย และไม่เสียหาย เมื่อเทียบกับกรณีของเพศหญิง¹⁷

จากการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่านอกจากกรณีเด็กชาย ซึ่งมีปัจจัยจากสภาพครอบครัวแตกแยกบกร่วงแล้ว กรณีของชายค้าประเวณี และหญิง และเด็กหญิงค้าประเวณี จะมีพื้นฐานทางครอบครัว สังคม และทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตที่เหมือนกัน คือ ความต้องการทางวัตถุ และความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ตลอดจนค่านิยมทางสังคมท้องถิ่นที่นิยมวัตถุเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้หญิง เด็กหญิง และชายเสี่ยงต่อการเข้าสู่การค้าประเวณี แต่การเข้าสู่การค้าประเวณีนั้นจะแตกต่างกันบ้าง

ข. การเข้าสู่การค้าประเวณี

- กลุ่มของหญิง และเด็กหญิงโสเภณี ในอดีตเคยมีการวิจัยกันว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีหญิง และเด็กหญิงมักเกิดจากการศึกษาน้อย หรือไม่ได้รับการศึกษาที่พอเพียง ทำให้ถูกหลอกลวงได้ง่าย หรือไม่ได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพ หรือการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่สนองต่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสม และถูกต้องในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน จากข้อบกพร่องทางการศึกษา ทำให้กลุ่มผู้แสวงหาหญิงสาวให้นำมาค้าประเวณีมีกลวิธี และเล่ห์เหลี่ยมมากมายในการชักจูง เช่น การหลอกมาทำงานโดยจะให้เงินสูง ๆ เมื่อหญิงหลงเชื่อมากก็จะถูกบังคับค้าประเวณี¹⁸ รวมทั้งจากทัศนคติ และค่านิยมทางวัตถุ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี ทำให้สามารถสรุปได้ว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีของหญิง และเด็กหญิง มี 2 รูปแบบ คือ ถูกบังคับ และสมัครใจ

ในลักษณะการถูกบังคับนั้นจะเกิดจากการถูกหลอกลวงให้เข้าทำงาน โดยจะให้ค่าจ้างสูง ๆ แต่เมื่อมาถึงสถานที่ทำงานก็ถูกบังคับให้ค้าประเวณี หรือโดยอาจมีนายหน้าไปติดต่อที่ภูมิลำเนาในชนบท แล้วมีการจ่ายค่าตัวล่วงหน้าแก่ครอบครัว (ครอบครัวชายลูกสาว) แล้วพาเด็กมาค้าประเวณีเพื่อใช้หนี้ค่าตัว โดยหลอกทางบ้านว่าจะเขามาทำงานเป็นพนักงานโรงแรม หรือร้านอาหาร

¹⁷ สัมภาษณ์ ชายขายบริการคนหนึ่ง ย่านพัฒน์พงษ์ เมื่อประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541.

¹⁸ จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงศา, เรื่องเดียวกัน หน้า 204-205.

ส่วนการสมัครใจจะเกิดจาก ครอบครัวที่ยินดีส่งลูกสาวมาค้าประเวณี เพื่อให้ส่งเงินกลับบ้านโดยอ้างว่าเพื่อความกตัญญูแล้วทำให้พ่อแม่สบาย ส่วนใหญ่เด็กหญิงจะถูกนำมาค้าประเวณีตั้งแต่เด็ก และมีผู้หญิง และเด็กหญิงบางส่วนที่มีค่านิยมในทางวัตถุ จึงต้องการรายได้ให้พอเพียงกับความต้องการ ก็จะมีการค้าประเวณี ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กนักเรียน นักศึกษา หรือผู้หญิงในสังคมเมือง¹⁹

- กลุ่มผู้ชาย และเด็กชายค้าประเวณี ในส่วนของเด็กชายมีทั้งถูกบังคับให้ค้าประเวณี และยอมสมัครใจ ในกลุ่มถูกบังคับให้ค้าประเวณี ในด้านครอบครัวส่วนมากจะมีได้บังคับให้ลูกชายมาค้าประเวณีโดยตรง แต่จากครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กออกจากบ้านไปเป็นเด็กเร่ร่อน อาศัยกับเพื่อนในที่พักเพื่อน หรือตามสถานที่สาธารณะ แล้วยังถูกทางบ้านบังคับให้ส่งเงินไปช่วยบ้าน หรือต้องถูกพวกขุนพิฆาใหญ่ หรือเจ้าถิ่นขู่บังคับให้ค้าประเวณีเพื่อนำเงินมาแบ่งกัน และเป็นค่าคุ้มครอง โดยจากพื้นฐานการศึกษาที่ต่ำของกลุ่มเด็กเร่ร่อน (จรจัด) การดูแลสุขภาพจึงไม่ค่อยดี เมื่อเทียบกับเด็กเร่ร่อนที่อาศัยกับเพื่อน ในกลุ่มเด็กเร่ร่อนทั้งสองกลุ่มที่มีการเข้าสู่การค้าประเวณีแบบสมัครใจนั้น เป็นกรณีที่เด็กต้องค้าประเวณีเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าที่พัก (กรณีเด็กที่ออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อนมีที่พักเป็นหลักแหล่ง) ค่ากินอยู่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และส่งเสียทางบ้าน กลุ่มที่สมัครใจส่วนใหญ่จะมีความมุ่งหมายตอนแรกที่ออกจากบ้านเพื่ออยากสร้างชีวิตที่ดี แต่ข้อจำกัดทางการศึกษา และสภาพสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรือมีเพื่อนที่ค้าประเวณีอยู่ก่อนแล้วจึงถูกชักชวนให้ค้าประเวณี และเมื่อเห็นเพื่อนมีเสื้อผ้าสวย ๆ ใส่ มีเงินใช้ และคิดว่าเป็นงานสบาย เด็กชายเหล่านี้จึงยอมค้าประเวณี กลุ่มเด็กค้าประเวณีเร่ร่อนจะมีทั้งแบบค้าประเวณีมีสังกัด และแบบไม่มีสังกัด แต่ในกลุ่มหลังนี้จะมีพฤติกรรมลักษณะโมยสิ่งของของผู้ใช้บริการร่วมด้วยเสมอ โดยเมื่อลูกค้าเข้าห้องน้ำ เด็กเหล่านี้จะขโมยของไปขาย²⁰ แต่กลุ่มชายค้าประเวณีที่เป็นผู้ใหญ่ จากลักษณะทางกายภาพ และสรีระ การค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเกิดจากความสมัครใจ โดยมีปัจจัยทางเศรษฐกิจ และความต้องการทางวัตถุเป็นปัจจัยหลัก กลุ่มชายค้าประเวณีจะมีทั้งเคยค้าประเวณีมาตั้งแต่เป็นเด็กชาย และมาค้าประเวณีเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว และ

¹⁹ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 83-84.

²⁰ สมพงษ์ จิตระดับ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 21.

เป็นทั้งอาชีพหลัก หรือหารายได้พิเศษ ในกลุ่มค้าประเวณีเพื่อเป็นรายได้พิเศษ จะเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีการศึกษา คือ ภาคบังคับมาแล้ว หรือกำลังศึกษาอยู่ หรือทำงานประจำอยู่แล้ว²¹

ค. สภาพการทำงาน และรายได้

- กลุ่มหญิง และเด็กหญิงโสเภณี ต้องแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสมัครใจ และกลุ่มที่ถูกล่อลวงบังคับ

ในกลุ่มแรกนั้น กลุ่มนี้ผู้ค้าประเวณีมีความสมัครใจค่านั้น การทำงานจะมีอิสระค่อนข้างมาก และได้รับการปฏิบัติค่อนข้างดี แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นก็คือ ค่าตัวที่ถูกโกงบ่อยครั้ง แต่รายได้ก็ยิ่งสูงกว่ากลุ่มที่สอง

ในกลุ่มที่สอง กลุ่มนี้ผู้ค้าประเวณีมักถูกทารุณกรรมกดขี่ บังคับจากเจ้าของสถานบริการ และมักจะถูกทำร้ายล่วงเกินทางเพศเสมอ และถูกกักกันในสถานบริการเพื่อหลบหนี ก็จะถูกตามล่าดับ และบางครั้งก็ถึงแก่อสัญกรรม หรือถูกขายต่อไปยังสถานบริการอื่น หรือถูกขายไปต่างประเทศ และที่สำคัญกลุ่มนี้จะไม่มียุติธรรมในการเลือกลูกค้า หรือวางเงื่อนไข ในการบริการทางเพศใด ๆ ได้เลย รวมทั้งการปกป้องตนเองจากโรคทางเพศสัมพันธ์²²

- กลุ่มของเด็กชาย และชายค้าประเวณี ผู้วิจัยจะแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สมัครใจ และกลุ่มที่ถูกล่อลวงบังคับ

กลุ่มที่สมัครใจ กลุ่มนี้จะได้แก่ชายค้าประเวณีส่วนใหญ่ และเด็กชายค้าประเวณีบางส่วน ในกลุ่มนี้สภาพการทำงานค่อนข้างจะเรียบร้อย อิสระในการทำงาน และบางคนสามารถเลือกลูกค้าได้ และมีสภาพการทำงานที่ไม่ถูกบังคับ ได้รับการปฏิบัติที่ค่อนข้างดีเมื่อเทียบกับหญิง การเลิกประกอบอาชีพนี้สามารถทำได้ง่ายกว่าถ้ามีทางที่ดีกว่า ในเรื่องรายได้กลุ่มนี้มีราย

²¹ ประกอบ ศรีวัจนะ, "วิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายขายบริการในพัฒนาพงษ์", หน้า 55.

²² ศิริพร สะโคธมาเนศ และคณะ, การค้าหญิง : ฤา วิถีสังคมไทย. (กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง, 2540), หน้า 180-181

ได้ค่อนข้างดีเป็นกอบเป็นกำ โดยเฉพาะกลุ่มค้าประเวณีแบบมีสังกัดรายได้ต่อเดือนจะสูง คือราว ๆ 6,000 - 30,000 บาทขึ้นไป²³

กลุ่มที่ถูกบังคับกลุ่มนี้จะมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มแรก มักจะเป็นกลุ่มเด็กเร่ร่อนจรจัดโดยถูกรุ่นพี่ หรือเพื่อนบังคับในตอนแรก ๆ ให้ค้าประเวณี แต่ภายหลังจะกลายเป็นความสมัครใจ เมื่อเคยชินกับการบริการ และรายได้ที่หาได้ง่าย และสูงกว่าทำงานอย่างอื่น เช่น เช็ดกระจก หรือขายพวงมาลัย ขายหนังสือพิมพ์ แต่ก็มีบางส่วนที่เมื่อถูกบังคับมาก ๆ ก็หนีไปอยู่ที่อื่น แต่น้อยมาก เพราะส่วนใหญ่กลุ่มเด็กเร่ร่อนจะรักกันในกลุ่มสังคมเดียวกัน²⁴

ง. ความคาดหวังในอนาคต

ในกลุ่มของหญิง และเด็กหญิงที่ถูกบังคับค้าประเวณี ไม่สามารถคาดหวังกับอนาคตไปมากกว่าต้องการหลุดพ้นสภาพที่เป็นอยู่ แต่ในกลุ่มที่ทำใจได้แล้ว หรือสมัครใจ ก็หวังว่าจะเก็บเงินได้ซักก้อนแล้วจะเลิกทำอาชีพนี้ นำเงินไปลงทุนที่บ้าน หรือในกรุงเทพฯ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ในขั้นต้นจะมีความคาดหวังเมื่อเลิกแล้วจะไม่ทำอีก แต่มักประสบปัญหาหลังประกอบอาชีพนี้แล้ว คือ สังคมยังกีดกันต่อโสเภณี และไม่สามารถหางานทำใหม่ได้ เพราะมีประวัติไม่ดี²⁵ ประกอบกับบางคนไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอไปทำอาชีพอื่นได้ จึงต้องอยู่ในอาชีพนี้ต่อไป หรือกลายเป็นนายหน้าเพื่อชักชวนให้เด็กหญิง หรือหญิงสาวในภูมิภาคอื่นมาเติมของตนมาค้าประเวณีต่อไป

ในกลุ่มของชาย และเด็กชายค้าประเวณี ในกลุ่มของเด็กเร่ร่อนแม้จะมีความคาดหวัง แต่จากสภาพความเป็นอยู่ และการขาดการศึกษา และการขาดการเอาใจใส่ ทำให้เกิดวัฒนธรรม และวงจรชีวิตที่ปกคลุมด้วยความเลวร้าย ไร้ความหวัง และอนาคต โอกาสเสียชีวิตจากโรคภัย ยาเสพติด และอิทธิพลมืดค่อนข้างสูง²⁶ ในกลุ่มของชายค้าประเวณี มีบางส่วนที่สามารถต่อสู้ออกจากช่วงเวลาค้าประเวณีเด็กจนเป็นผู้ใหญ่ได้ แต่ก็ขาดเป้าหมายในชีวิตแน่นอน แต่

²³ ประกอบ ศรีสังณะ, "วิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายขายบริการในพัฒนาพงษ์", หน้า 76.

²⁴ สมพงษ์ จิตระดับ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 22.

²⁵ จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงศา, เรื่องเดียวกัน หน้า 209.

²⁶ สมพงษ์ จิตระดับ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 135.

บางกลุ่มที่สามารถเก็บเงินทองได้ ก็จะจัดหาเด็กรุ่นใหม่ ๆ มาไว้ในสังกัดเพื่อค้าประเวณีต่อไป²⁷ หรือเลิกค้าประเวณี แล้วทำงานอย่างอื่นแทน ส่วนนี้มักจะเป็นกลุ่มนักศึกษาที่หารายได้พิเศษเพื่อหาค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายส่วนตัว อย่างไรก็ตาม ชายค้าประเวณีส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยตัวให้ใครรู้ว่าตนค้าประเวณี และมีบางส่วนค้าประเวณีโดยที่ครอบครัวไม่รู้ แต่เข้าใจว่าทำงานร้านอาหาร²⁸

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มหญิง เด็กหญิง ชาย หรือเด็กชาย ที่ค้าประเวณี โดยแท้จริงแล้วส่วนใหญ่มิได้นิยมชมชอบกับการค้าประเวณี แต่มีเงื่อนไขความต้องการด้านเงินทองจากการค้าประเวณี ทุกกลุ่มถ้ามีโอกาสจะเลิกประกอบอาชีพนี้ และไปทำอาชีพอื่นที่มีเกียรติกว่า และไม่ประสงค์จะให้สังคมรู้ว่าเคยค้าประเวณีมาก่อน จะมีก็น้อยรายที่ค้าประเวณีเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศส่วนตัว²⁹

2.3 ระบบแนวคิดทางกฎหมายต่อการค้าประเวณี

ในทางปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ ต่อปัญหาการค้าประเวณี ไม่ว่าจะ เป็นการค้าประเวณีโดยผู้หญิงหรือผู้ชาย ลักษณะของระบบกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการค้าประเวณี (Legal Systems Governing Prostitution) ของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศ มีอยู่ 3 ระบบ คือ

2.3.1 แนวคิดแบบห้ามการค้าประเวณีโดยเด็ดขาด

ระบบแนวคิดแบบห้ามการค้าประเวณีโดยเด็ดขาด (The Prohibitionist System) มีพื้นฐานแนวคิดที่มองการค้าประเวณีเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ทั้งศีลธรรม เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอิทธิพลแนวคิดทางมนุษยธรรมต่อกฎหมาย ความผิดของการค้าประเวณี จะถือว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทำผิดกฎหมาย โดยครอบคลุมการลงโทษไปถึงทั้งตัวผู้ค้า

²⁷ สัมภาษณ์จากกลุ่มชายค้าบริการย่านพัฒนาพงษ์ ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - กรกฎาคม 2541

²⁸ สัมภาษณ์กลุ่มชายค้าประเวณีกลุ่มเดิม ย่านพัฒนาพงษ์ ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - กรกฎาคม 2541

²⁹ จรรยา เศรษฐบุตร และสุภาณี เวชพงษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 42.

ประเวณี, ผู้จัดให้, สถานการณ์การค้าประเวณี, ผู้เป็นธุระจัดหา, ผู้ใช้บริการ, ผู้ชักนำให้เป็นโสเภณีรวมไปถึงผู้ใช้บริการ³⁰ กล่าวคือในระบบนี้จะห้ามการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม³¹

ผู้ใช้บริการ ที่ติดต่อเพื่อรับบริการกับผู้ค้าประเวณี ถือว่าสมคบกันทำความผิด และพวกเขาจะถูกจับตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้อย่างหลากหลาย จากผู้ซึ่งมีความเห็นตรงข้ามที่บัญญัติความผิดต่าง ๆ ขึ้น เพื่อบังคับต่อทุก ๆ แห่งที่มีทุกระบวนการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมายหรือการชั่วร้ายลามก แต่เมื่อใดที่บทบัญญัติมิได้มีการบังคับจริงจัง ผู้ที่เป็นผู้ใช้บริการก็ปราศจากการถูกดำเนินคดี ทั้งที่การช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำในการค้าประเวณี ประเทศที่ยังคงใช้ระบบกฎหมายตามแนวคิดนี้ในปัจจุบัน ก็เช่น สหรัฐอเมริกา (ยกเว้นรัฐเนวาดา) และญี่ปุ่น เป็นต้น

ในสหรัฐอเมริกา การค้าประเวณีถือเป็นสิ่งที่ห้าม ในตลอดเขตอำนาจรัฐของอเมริกา แต่ในส่วนรายละเอียด แต่ละรัฐจะมีความหลากหลายออกไป ดังนั้น ทางการสหรัฐโดย The Model Penal Code of the American Law Institute ได้กำหนดหลักการพื้นฐานเพื่อนำไปปฏิบัติให้เหมือนกัน เพื่อปราบปราม (repress) การทำธุรกิจทางเพศ ไว้ในปี ค.ศ. 1959 ซึ่งมีสวนสาระสำคัญเกี่ยวข้องอยู่ใน section 207.12 ว่าด้วยการค้าประเวณี และการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้อง ได้วางหลักการสำคัญ ๆ ไว้ว่า “การค้าประเวณี หมายถึง การที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องหรือเสนอราคา หรือตกลงที่จะเกี่ยวข้องด้วยการกระทำทางเพศ เพื่อค่าจ้าง (hire) หรือเป็นผู้ที่อาศัย (inmate) ในสถานค้าประเวณี มอบหมายหน้าที่กับผู้ที่กระทำความผิดอย่างน่าละอาย ดังนั้น การกระทำใดที่กระทำดังกล่าว จะถือว่าเป็นการค้าประเวณีและผู้ที่เกี่ยวข้องถูกถือว่าเป็นผู้ค้าประเวณี* และการลงโทษทางอาญามีการกำหนดต่อผู้ค้าประเวณีในฐานะที่กระทำความผิดตาม

³⁰ กอบกุล ราชะนาคร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

³¹ Abraham A. Sion, Prostitution and The Law. (London : Western Printing Service Ltd., 1977), page. 43.

* section 207.12 : Prostitution and Related Offenses.

(1) Prostitution : A person who engages, or offers or agrees to engage in sexual activity for hire, or is an inmate off a house of prosstitution, on enters this state or any political subdivision thereof to engage in prostitution, commits a petty misdemeanor. Such activity is hereinafter referred to as prostitution, and the actor is refferred to as a prestitute.

กฎหมายที่มีอยู่อย่างเฉพาะเจาะจงออกมา แต่โทษก็ถูกกำหนดแตกต่างกันในแต่ละมลรัฐ มีการกำหนดการลงโทษกักขังต่อผู้ค้าประเวณี เช่น 6 เดือน ถึง 1 ปี แต่ขอบเขตในเทศซัสไม่มีโทษกักขังจำคุก (แต่ปรับเท่านั้น) และสูงถึง 5 ปี ในไอโอวาและโรดส์ไออร์แลนด์ การกำหนดโทษรุนแรงได้รับการอนุมัติ โดยกฎหมายบางฉบับ มิได้มีการนำมากำหนดจริงในทางปฏิบัติ³² จึงเห็นได้ว่า แม้สหรัฐอเมริกาจะมีกฎหมายว่าด้วยการค้าประเวณีที่เอามิด แต่ปรากฏว่ามีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย แม้ว่าการใช้กฎหมายจะทำให้มีการจับกุมผู้ที่เกี่ยวข้องมากมาย แต่ที่ถูกจับเป็นจำนวนมากและประจำ คือ ผู้ค้าประเวณีมากกว่าผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดหา หรือผู้ให้บริการ จึงยังมีปัญหาการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ผลของระบบกฎหมายแบบนี้ ที่จัดทำให้การค้าประเวณีเป็นความผิดทางอาญา ผู้ค้าประเวณี ถูกตราหน้าและทำให้ผู้ประกอบการอาชีพนี้ไม่อาจหลุดวงจรการค้าประเวณีได้³³

ในประเทศสเปน ช่วงปี ค.ศ.1956 รัฐบาลได้ผ่านกฎหมายที่กำหนดให้การค้าประเวณีเป็นการกระทำมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีมุ่งหมายในการรักษาศีลธรรม คุณค่าสังคม และศักดิ์ศรีของมนุษย์ การค้าประเวณีถูกกำหนดให้เป็นกิจการที่ผิดกฎหมาย (illicit traffic) แต่ในปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา กฎหมายมีการแก้ไข และการค้าประเวณีไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นสิ่งชั่วช้า (felony) โดยการกระทำการค้าประเวณี ถูกพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่เบียดเบียน และต้องถูกป้องกันจากสังคมเพื่อความปลอดภัย³⁴ โดยต้องถูกกีดกัน ในการกำหนดใช้แรงงานร่วมกับต้องถูกฝึกอบรม ไม่ว่าจะทั้งหลักสูตร หรือบางส่วน ตามคำสั่งกักบริเวณห้ามออกไปจากเขตที่กำหนด และมีพันธะต้องผ่านระเบียบตรวจสอบอย่างละเอียด³⁵ ตามกฎหมาย The Anti-Vice and Social Rehabilitation Law และตาม The Panel Code

ดังนั้น ผู้ชายที่ค้าประเวณีในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายตามแนวคิดห้ามค้าประเวณีนี้ จึงถือว่าการทำความผิดกฎหมาย เมื่อถูกจับกุมจะถูกดำเนินคดี และถูกลงโทษตาม

³² Abraham A. Sion, Ibid, page. 45.

³³ Jean D. Cunha, The Legalization of Prostitution (Bangalore : Christain Institute for the Study of Religion and Society, 1991), Page. 41 - 42.

³⁴ Trijntie Kootstra, Background Study on Basic Principles for a Code of Conduct within the Member States of the European Union to Prevent and Combat Traffic in Women. (Utrecht : Dutch Foundation against Trafficking in Women, 1996), page 53.

³⁵ Trijntie Kootstra, Ibid, Page 65.

กฎหมายภายในว่าด้วยการค้าประเวณีของประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายห้ามการค้าประเวณี รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีทุกคนก็ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดด้วยเช่นกัน และต้องรับโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

สำหรับประเทศไทยแม้จะไม่เคยใช้ระบบกฎหมายแบบห้ามการค้าประเวณี ในกฎหมายว่าด้วยการค้าประเวณี แต่สำหรับกรณีขายค้าประเวณีนั้น ได้เคยมีกฎหมายบัญญัติให้การค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกัน เป็นความผิด มีโทษถึงจำคุก และปรับ³⁶ ซึ่งต่างจากกรณีอื่นที่กฎหมายไทยเพียงปรามมิให้ค้าประเวณีอย่างเปิดเผย แต่กรณีการค้าประเวณีโดยผู้ขายกฎหมายฉบับนั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ³⁷ ซึ่งต้องวางบทลงโทษการค้าประเวณีกับเพศเดียวกัน ซึ่งยอมกระหนาบต่อชายค้าประเวณีโดยตรงเพราะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ของชายค้าประเวณีกับเพศเดียวกัน ซึ่งยอมกระหนาบต่อชายค้าประเวณีโดยตรง เพราะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ของชายค้าประเวณี คือ ชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ ดังกล่าวมาแล้วในส่วน 2.2.2 แต่หลักการลงโทษผู้ค้าประเวณีกับเพศเดียวกัน ปัจจุบันได้ถูกยกเลิกแล้วตามกฎหมายการค้าประเวณี ฉบับใหม่ ปี พ.ศ.2539³⁸

2.3.2 แนวความคิดแบบปรามการค้าประเวณี

แนวความคิดนี้ ได้พัฒนาเป็นระบบปรามการค้าประเวณี (The Abolitionist System or The Tolerationist System) ระบบแนวคิดนี้มีได้มีจุดมุ่งหมายปรามปรามตัวผู้ค้าประเวณี เพราะถือว่าการค้าประเวณีโดยตัวของมันเองมิได้ผิดกฎหมาย และภายใต้ระบบนี้ ผู้ค้าประเวณีจะไม่ถูกสันนิษฐานว่าทำผิดทางอาญา และมีสิทธิเท่าเทียมกับสิทธิพลเมืองทั่วไป แต่จะ

³⁶ มาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.ปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2503 บัญญัติว่า "ผู้ใดกระทำการค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

³⁷ หมายเหตุ พ.ร.บ. ปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 "เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ.....กับทั้งไม่มีบทบัญญัติปรามการค้าประเวณีโดยบุคคลเป็นชาย ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ.....และมีกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณีขึ้นใหม่ ควบคุมมิให้มีการกระทำอันไม่สมควรดังที่ได้กล่าวมานั้น"

³⁸ มาตรา 3 พ.ร.บ. ป้องกัน และปรามปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539

ผิดขึ้นมาในกรณีมีการเชิญชวนหรือเตร็ดเตร่³⁹(Soliciting or Loitering) นอกจากนี้กฎหมายระบบนี้ยังลงโทษ การค้าหญิงและเด็ก การเปิดสถานการค้าประเวณี การเป็นผู้จัดหาผู้ค้าประเวณี, การจัดหาผู้ใช้บริการ แต่เป็นที่สังเกตว่า แนวคิดระบบนี้มีได้ค้ำประกันและถือว่าผู้เที่ยวใช้บริการทางเพศมีความผิด⁴⁰ ระบบแนวคิดนี้มีการยอมรับในทางระหว่างประเทศมากที่สุด และประเทศต่าง ๆ รับแนวคิดนี้หลายประเทศ เช่น อังกฤษ อินเดีย และประเทศไทย เป็นต้น และกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการค้าประเวณีฉบับต่าง ๆ เช่น อนุสัญญา ปี 1949 ได้ใช้แนวคิดแบบปรามการค้าประเวณีด้วยในการบัญญัติกฎหมาย

ในประเทศอังกฤษ การค้าประเวณี ไม่ถือว่าเป็นความผิดในตัวเอง กฎหมายมุ่งที่จะป้องกันการรบกวนอย่างรุนแรง ในสถานที่สาธารณะ เมื่อผู้ค้าประเวณี ชักชวนตามท้องถนน และกำหนดโทษต่อผู้ที่สนับสนุน ควบคุม หรือหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น โดยเฉพาะกรณี การดำรงชีพโดยอาศัยรายได้ที่ไม่ชอบธรรม หรือเป็นผู้ส่งการต่อผู้ค้าประเวณี จะต้องได้รับการลงโทษที่หนักขึ้น ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วมีการเกี่ยวกฎหมาย โดยค้าผู้ค้าประเวณีที่ทำงานตามลำพังอย่างอิสระ และใครที่ทำโดยไม่ขัดต่อกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็น Public Order ที่เป็นการจะรบกวน หรือยอมมีเพศสัมพันธ์เอง⁴¹

ระบบแนวคิดปรามปรามการค้าประเวณีก็ยังมีข้อบกพร่องอีก กล่าวคือ เพราะมิได้มีความชำนาญ การจ้างเจ้าหน้าที่ทั่วไป ที่มีความรับผิดชอบ ที่จะวางแผนสังเกตการค้าประเวณี แต่เจ้าหน้าที่ทั่วไปที่รับผิดชอบก็ปฏิบัติการที่สอดคล้องกับระบบแนวคิด ซึ่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการพิเศษได้ปฏิบัติการในลักษณะที่ในการสมรู้ร่วมคิดและประนีประนอมกับการค้าประเวณี ภายใต้ระบบแนวคิดแบบปรามการค้าประเวณี อำนาจของเจ้าหน้าที่ถูกจำกัดมากกว่าอีก 2 ระบบ (เช่น ในระบบอนุญาต เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ให้การอนุญาตต่อผู้ค้าประเวณีที่จะจดทะเบียนในระบบห้ามการค้าประเวณี เจ้าหน้าที่มีอำนาจเด็ดขาดในการดำเนินการกับผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนของการค้าประเวณี) แต่การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ก็สอดคล้องและหน้าที่ของพวกเขานั้นก็ปฏิบัติการอย่างง่าย ๆ แล้วจึงอาจมีช่องทางในการหาประโยชน์ เพราะมีการปล่อยปละละเลยให้ผู้ค้าประเวณีสามารถหาลูกค้าได้ในสถานที่สาธารณะ เพราะสาธารณชนไม่สามารถ

³⁹ Jean D. Cunha, I bid, Page 42.

⁴⁰ Ibid, Page 42.

⁴¹ Trijintie Kootstra, Ibid, Page 37.

จะรู้ได้ว่าเหตุที่ผู้ค้าประเวณีสามารถชักชวนลูกค้าในสถานที่สาธารณะเป็นเพราะว่าความหย่อนยานในการบังคับใช้กฎหมาย หรือเพราะเจ้าหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ⁴² ด้านสาธารณสุขนั้น บางประเทศนั้น ก็จะมีมาตรการเสริมทางด้านสุขภาพแก่ผู้ค้าประเวณี เพื่อดูแลควบคุมโรคทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งส่งเสริมด้านการศึกษาและฝึกอาชีพเพื่อให้ผู้ค้าประเวณีสามารถเลือกหนทางในการประกอบอาชีพอื่นได้⁴³

ดังนั้น ถ้าผู้ชาย ค้าประเวณีในประเทศที่ใช้แนวคิดแบบปรามการค้าประเวณีโดยไม่กระทำการค้าประเวณีในสถานที่ที่กฎหมายบัญญัติให้การกระทำในสถานที่นั้น ๆ เป็นความผิด ก็สามารถค้าประเวณีได้โดยไม่ผิดกฎหมาย หรือไม่กระทำการใด ๆ ที่กฎหมายว่าด้วยการค้าประเวณี บัญญัติเป็นความผิดแล้ว แม้จะทำการค้าประเวณี ก็ไม่มีความผิด กล่าวคือ ถ้าค้าประเวณีโดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติกฎหมายการค้าประเวณี นั้นก็ไม่ถือว่ากระทำความผิดตามกฎหมาย

2.3.3 แนวความคิดแบบจดทะเบียน

แนวความคิดนี้พัฒนาเป็นระบบกฎหมายแบบจดทะเบียน (The Legalizationist System or Regulationist System) มีหลายประเทศนำแนวคิดนี้ไปใช้เป็นระบบกฎหมาย เช่น ประเทศเยอรมัน, รัฐเนวาดาของสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และอินเดียก็มีการใช้ระบบกฎหมายตามแนวคิดนี้ในช่วงศตวรรษที่ 19⁴⁴ ซึ่งในช่วงเวลานั้นแนวคิดระบบกฎหมายแบบจดทะเบียนเป็นที่นิยมในหลายประเทศก่อนมีการเปลี่ยนมาใช้ระบบแนวคิดแบบปรามการค้าประเวณีในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้⁴⁵

ในประเทศเดนมาร์ก การค้าประเวณีไม่ถูกห้าม แต่การเตร็ดเตร่ หรือชักชวนลูกค้าเป็นความผิดต่อการจัดหาลูกค้า การจัดหาผู้ค้าประเวณี และการจัดการดูแลสถานบริการ การกระทำในการจัดหาให้บริการทางเพศ เพื่อเงินตอบแทน ไม่ผิดกฎหมายในเดนมาร์ก เช่นเดียวกับการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี เว้นแต่ผู้ค้าประเวณีถูกกล่าวหาว่าไม่มีหลักแหล่งจึงจะถูกจับได้

⁴² Abraham A. Sion, Ibid, page 52.

⁴³ Ibid, Page. 53.

⁴⁴ Jean D. Cunha, Ibid, Page 42.

⁴⁵ Abraham A. Sion, Ibid, Page 33.

นี่เป็นเหตุผลดีประการหนึ่ง การทำให้ผู้ค้าประเวณี ต้องถูกคุมเพื่อความปลอดภัยของสังคม การจัดเตรียมลูกค้าเป็นสิ่งที่ยากยิ่งในเดนมาร์ก การประกอบธุรกิจทางเพศ ถูกต้องตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจะควบคุมการค้าประเวณีในสถานที่มืดซิด แล้วยังมีนโยบายเสรีอย่างยิ่งในการโฆษณาในธุรกิจทางเพศ ทำให้ผู้ค้าประเวณีที่มาจากต่างประเทศ (immigrant prostitutes) แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจะสืบสวนการเข้ามา ในกรณีที่ได้มีการเข้ามาเกิน 10 ปีมาแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะจัดการได้ในกรณีเดียวคือ กรณีถ้าค้นพบว่าผู้ค้าประเวณีต่างชาติที่เข้ามาในห้องพักที่ใช้บริการโดยไม่มีหลักฐานการอนุญาตให้เข้ามา ผู้ค้าประเวณีทั่วไปจะไม่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นพิเศษในเดนมาร์ก⁴⁶ ในฝรั่งเศสก็วางหลักการไว้เช่นเดียวกัน โดยรัฐจะเรียกเก็บภาษีในอัตราสูง⁴⁷

แนวคิดระบบนี้ให้การยอมรับในการค้าประเวณี โดยมีการจัดให้มีสถานที่เฉพาะในการค้าประเวณี (Closed houses) จัดให้มีการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีและมีการตรวจสุขภาพภายในเวลาที่กำหนดเพื่อป้องกันโรค

โดยผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีคือ เจ้าหน้าที่ (ตำรวจ) และเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ควบคุมตามที่ระเบียบกำหนดไว้ ทั้งผู้ที่เห็นด้วยกับแนวคิดแบบจดทะเบียนได้ให้เหตุผลไว้ว่า การค้าประเวณีแม้จะเป็นการรบกวนสังคม แต่กระนั้นก็ไม่สามารถจะจัดการกับรากเหง้าการค้าประเวณีได้ จึงต้องมีระเบียบเพื่อใช้ควบคุมโดยถ้าเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ สามารถจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีเหล่านั้นได้ และควบคุมไว้ด้วยระเบียบ จะทำให้สามารถจัดการกับการค้าประเวณีตามท้องถนนและสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมเกี่ยวข้องกับผู้ค้าประเวณี, ส่วนหนึ่งของภาคธุรกิจมาจากการค้าประเวณี สามารถดูแลการกระทำมิให้กระเทือนต่อความเหมาะสมในทางสาธารณะ ทั้งยังตรวจสอบการแพร่กระจายของโรค และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากผลร้ายในอิทธิพลของการค้าประเวณี⁴⁸

แต่ระบบนี้ก็มิมีข้อที่บกพร่องที่น่าพิจารณาเช่นกัน กล่าวคือ เป็นช่องทางที่ให้เจ้าหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพราะผู้ค้าประเวณีบางคนได้ให้ผลประโยชน์ เพื่อขออนุญาตค้าประเวณีในสถานที่ที่มีได้กำหนดไว้โดยกฎหมาย และเป็นการสนับสนุนให้บุคคลมาแสวงหา

⁴⁶ Trijntje Kootstra, Ibid, Page 20.

⁴⁷ Ibid, page 51.

⁴⁸ Ibid, Page 41.

ประโยชน์จากการค้าประเวณีได้ แม้จะมีการควบคุมจำนวนไว้ก็ตาม ที่สำคัญคือ มีการนำเด็กจากครอบครัวที่ยากจนมาค้าประเวณี และแหล่งค้าประเวณีมักจะอยู่ในบริเวณย่านที่อยู่อาศัยของคนยากจน และในการควบคุมปัญหาด้านสุขภาพก็จะตามมา เพราะผู้ค้าประเวณีที่ได้รับการตรวจรักษา หรือมีบัตรสุขภาพจริง ๆ จะไม่สามารถรู้ได้ เพราะจำนวนแน่นอนของผู้ค้าประเวณีที่จดทะเบียนจะไม่คงที่ ติดตามผลยาก นอกจากนี้ ผู้ค้าประเวณีที่มีได้รับอนุญาต จะไม่ได้รับการตรวจรักษา แต่พวกเขาจะต้องหลบซ่อนตัว ทำให้ไม่มีโอกาสตรวจรักษา (ผู้ที่มีได้รับอนุญาตให้ค้าประเวณีจะมีความผิดตามกฎหมาย) และการตรวจสอบในด้านคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ที่ให้อนุญาตก็น่าพิจารณาเช่นกัน⁴⁹ ในประเทศไทยก็เคยใช้ระบบกฎหมายตามแนวคิดแบบจดทะเบียน คือ พ.ร.บ. ป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127 ที่ให้มีสาระสำคัญของกฎหมายให้ผู้ค้าประเวณีต้องมีการจดทะเบียนกับเจ้าพนักงาน (มาตรา 14) การตั้งโรงหญิงนครโสเภณีต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงาน (มาตรา 6) แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ของไทยมิได้กล่าวถึง ชายผู้ค้าประเวณีไว้ด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ในช่วง ร.ศ. 127 อาจยังไม่มีชายค้าประเวณีและยังไม่มีสถานค้าประเวณีชาย ซึ่งกล่าวไว้แล้วในส่วนของความเป็นมาของการค้าประเวณีโดยผู้ชายในประเทศไทย

ดังนั้นผู้ชายที่ค้าประเวณีในประเทศที่ใช้ระบบแนวคิดแบบจดทะเบียนจึงสามารถค้าประเวณีได้อย่างอิสระ โดยขึ้นกับว่าประเทศใดจะกำหนดรูปแบบการอนุญาตไว้อย่างไร การค้าประเวณีไม่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเปิดเผยตามที่กฎหมายอนุญาตไว้

นอกจากนี้ ยุโรปในอดีต การร่วมเพศเดียวกัน นั้นถือเป็นความผิดร้ายแรง การค้าประเวณีชายในยุโรป ที่ทำกับเพศเดียวกันเป็นความผิด เนื่องจากยุโรปได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากคริสตศาสนา ซึ่งมีหลัก คำสอน ว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นบาปร้ายแรง พระเจ้าจะลงโทษ⁵⁰ และตามกฎหมายผู้ชายที่ร่วมเพศกับชายด้วยกัน ทั้งสองต้องถูกลงโทษโดยเอาก้อนหินขว้างให้ตาย (พระธรรมเลวีนิติ บทที่ 20 ข้อ 103) และถ้ามีการรบเกิดขึ้น คนในค่ายทำผิดดังนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงช่วยทำให้พ่ายแพ้ ดังนั้น ตามความเชื่อของคริสตศาสนา ซึ่งมีผลต่อแนวคิดของชาวยุโรปที่ได้รับคริสตศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ในสมัยจักรวรรดิโรมัน เมื่อรับศาสนาคริสต์แล้ว ก็มีการนำหลักการทางศาสนามาบัญญัติ เป็นกฎหมาย เช่นในประมวลกฎหมายของจักรพรรดิจัสติเนียน ได้กำหนดให้การสมรสเพศเดียวกันเป็นความผิดทางอาญาร้ายแรง ผู้กระทำต้องถูกลงโทษเผาทั้ง

⁴⁹ Ibid, Page 42.

⁵⁰ เช่นใน พระธรรมปฐมกาล บทที่ 18, 19 กล่าวถึง การลงโทษของพระเจ้าต่อเมืองโสโดมและโชมที่ชาวเมืองประพฤติตัวแบบรักร่วมเพศ ให้เมืองถูกไฟสวรรค์เผาสิ้น

เป็น เพราะเป็นความอับมงคลที่จะนำอาญาจากพระเจ้ามายังบ้านเมือง จึงต้องลงโทษเพื่อป้องกัน และขอภัยโทษจากพระเจ้า ต่อภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น ดังปรากฏใน Novellae Ne 77 และจากการที่ ยุโรปปรับกฎหมายโรมันเข้าเป็นหลักในแนวคิดทางกฎหมาย ทำให้แนวคิดหลักของยุโรปต่อการค้า ประเพณีชาย ซึ่งเกิดจากการร่วมเพศระหว่างเพศเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง ในฐานะสมสู่เพศเดียวกัน⁵¹ ดังนั้น ในประเด็นการค้าประเพณีชาย จึงมีกฎหมายที่เป็นผล ร้ายอย่างยิ่งต่อบุรุษผู้ค้าประเพณีในช่วงจักรวรรดิโรมัน และยุโรป แม้ต่อมาเมื่อแนวคิดทางเสรีนิยม ได้มีอิทธิพลมากขึ้น ในอังกฤษ และบางมลรัฐในสหรัฐอเมริกาจะไม่ถือว่าการสมสู่กับคนเพศเดียวกันเป็นความผิดอาญาร้ายแรงอีกต่อไป แต่ในประเทศอื่น ๆ จำนวนมาก และในสำนึกของคนส่วนใหญ่ก็ยังถือว่าเป็นบาปร้ายแรงอยู่⁵² ซึ่งรวมทั้งตัวผู้วิจัยเองด้วย แต่ผู้วิจัยยังคงไม่ต้องการให้ลง โทษต่อเด็กชาย หรือชายค้าประเพณีที่ถูกบังคับค้าให้หนักมากนัก แต่อยากให้นั่นฟื้นฟู และปรับ สภาพทางจิตใจมากกว่า

นอกจากแนวคิดทางคริสตศาสนาแล้ว ในปัจจุบัน ยังมีหลายประเทศที่มี กฎหมายให้การสมสู่เพศเดียวกัน และเป็นความผิดร้ายแรง โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบ กฎหมาย ศาสนาอิสลาม ในการปกครองประเทศ เพราะแนวคิดของอิสลามสอดคล้องกับแนวคิด ของคริสตศาสนาในเรื่องการสมสู่เพศเดียวกัน เนื่องจาก สืบเนื่องแนวคิดต่อกันมาจาก พระคัมภีร์ ของยิวเหมือนกัน⁵³ เช่นในกฎหมายของประเทศปากีสถาน กฎหมายกลุ่มประเทศอาหรับ จึงนับได้ ว่า ปัจจุบัน หลักกฎหมายที่ห้ามการสมสู่เพศเดียวกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลทางศาสนามาบัญญัติเป็น ความผิดทางอาญา เป็นกฎหมายที่ส่งผลร้ายโดยตรงต่อชายค้าประเพณีที่ค้าบริการกับเพศเดียวกัน

⁵¹ กิตติศักดิ์ ปรกติ, "ตำนานรักร่วมเพศ", วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 2 (ปีที่ 13 พ.ศ. 2526) : 89.

⁵² กิตติศักดิ์ ปรกติ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

⁵³ หลักข้อเชื่อในเรื่องสิ่งต้องห้ามมุสลิม มีการระบุห้ามการรักร่วมเพศระหว่างชายกับชาย และระหว่างหญิงกับหญิง รวมทั้งห้ามการร่วมเพศทางทวารหนัก ในพระคัมภีร์อังกฤษ

2.4 ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีชาย

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศหลายรูปแบบ เกิดขึ้นเสมอเมื่อมีการค้าประเวณี โดยเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการค้าประเวณีชาย

2.4.1 ปัญหาการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ทางเพศ (Sexual Tourism)

การท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ทางเพศ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น ในประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดีนัก ส่วนใหญ่เมื่อมีนักท่องเที่ยวต้องการเข้ามาเที่ยวในประเทศซึ่งยากจน การเข้ามาของนักท่องเที่ยวย่อมนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ อันจะส่งผลทำให้สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น แต่มีนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีได้มีวัตถุประสงค์ในการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมความงามตามธรรมชาติ สถาปัตยกรรมโบราณสถาน หรือประเพณี วัฒนธรรม แต่เข้ามาเป็นผู้ใช้บริการทางเพศ (Sexual Customers) กระบวนการค้าประเวณีในรูปแบบของ “เช็ทส์ทัวร์” จึงถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว เหตุผลที่มีนักท่องเที่ยวที่นิยมมาท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ การท่องเที่ยวทางเพศ นักท่องเที่ยวจะมีกลุ่มเป้าหมาย ทั้งกับหญิง หรือเด็กหญิงโสเภณี และชาย หรือเด็กชายค้าประเวณี ซึ่งผู้วิจัยจะแยกเป็นกลุ่ม ๆ คือ นักท่องเที่ยวที่แสวงหาประโยชน์กับหญิง การท่องเที่ยวทางเพศที่มีมานานที่สุด เป็นการค้าประเวณีที่กระทำกันมาอย่างต่อเนื่องนับแต่มีทหารต่างชาติเข้ามาตั้งฐานทัพในช่วงสงครามในประเทศไทย อินโดจีน ในช่วงนั้น มีหญิงไทย ยอมค้าประเวณีกับชาวต่างชาติ เป็นเมียเช่า เมียเก็บมากมาย และต่อมาเมื่อทหารถอนตัวกลับไป การค้าประเวณีกับชาวต่างชาติก็เริ่มกับนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น พัทยา วัฒนพงษ์ เป็นต้น

ในกรณีของชายค้าประเวณี การท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ทางเพศ มักจะทำอย่างเป็นทางการโดยนักท่องเที่ยวจะเข้าไปหาตัวผู้ค้าเองในสถานบริการเอง หรือนาตามสถาบันเทิงเมื่อได้คนที่ต้องการก็จะพาไปด้วย โดยให้ค่าตอบแทน และบางรายอาจได้ติดตามชายต่างประเทศไปเที่ยวยังที่ต่าง ๆ ในลักษณะเพื่อนเที่ยว และได้ค่าตอบแทน แบบเหมาเป็นรายวัน⁵⁴

ส่วนเด็กชาย และเด็กหญิงนั้นกลุ่มของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาจากประเทศที่มั่นคงทางเศรษฐกิจ จึงทำให้เมื่อเข้ามายังประเทศที่ท่องเที่ยวมักจะอยู่อย่างหรูหราเป็นรายได้หลักของกลุ่มที่นำเด็กมาค้าประเวณีและบ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยวเหล่านี้ได้มากกระทำคามผิดทางเพศกับเด็ก หรือมีพฤติกรรมที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เช่น ลักลอบค้าเด็กใช้แรง

⁵⁴ สัมภาษณ์จากชายขายบริการย่านวัฒนพงษ์ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2541

งาน และถ่ายทำสื่อลามกอนาจาร⁵⁵

กลุ่มที่ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นพวกนิยมร่วมเพศกับเด็ก การนิยมร่วมเพศกับเด็ก (Paedophile) คือการที่ผู้ใหญ่มีความสุขทางเพศจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามที่ยังไม่ถึงวัยแตกหนุ่มแตกสาว⁵⁶

กลุ่มนักท่องเที่ยวนี้อาจเป็นกลุ่มรายได้สำคัญของธุรกิจการค้าบริการทางเพศกับเด็ก มีรายงานถึงเครือข่ายสมาชิกในกลุ่มที่นิยมร่วมเพศกับเด็ก โดยก่อนที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเข้ามา จากการสอบถามไปยังองค์กรของกลุ่มนิยมร่วมเพศกับเด็กถึงสถานที่ และการติดต่อเพื่อเมื่อเดินทางไปยังประเทศเป้าหมายแล้วจะติดต่อเพื่อใช้บริการได้ ในสหรัฐอเมริกาจะมีองค์กร NAMBLA (The North American Boy Love Association) หรือ PIE (the Paedophile Information Exchange) ในยุโรป เป็นศูนย์กลางเพื่อให้การแนะนำกับสมาชิก⁵⁷

พฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวหรือผู้นิยมร่วมเพศกับเด็กจะกระทำต่อเด็ก ก็คือ เมื่อมีการพบเด็กที่ต้องการก็จะเข้าไปตีสนิท และชวนไปยังที่พักโดยจะให้ทุกอย่างตามความต้องการของเด็ก เมื่อเด็กเกิดติดใจก็อาจรับเลี้ยงดูจนกว่าจะเดินทางกลับประเทศ เด็กเหล่านี้มักจะมีในกลุ่มเด็กเร่ร่อนหรือทางบ้านแตกแยกหรือยากจน⁵⁸ และเด็กยังถูกถ่ายทำภาพลามกอนาจาร (Pornography) เพื่อให้คนเหล่านี้นำไปแสวงหาประโยชน์ต่อไป ซึ่งบางครั้งถ้าไม่ยอมก็จะถูกทำร้ายหรือถูกกระทำอนาจารในการถ่ายทำ

นอกจากนี้ การจัดทำการ์ตูนท่องเที่ยวในรูปแบบของ “เซ็กซ์ทัวร์” ยังมีรูปแบบเครือข่าย (Web Work) ที่มีความสัมพันธ์ทั้งการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมทางเพศ และตัวนักท่องเที่ยวที่ให้การให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เมื่อเข้ามายังประเทศเป้าหมายด้วย สำหรับในประเทศไทยเองมักพบการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองทางเพศในแหล่งท่องเที่ยว โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นรักร่วมเพศ จะใช้บริการจากชายไทย และเด็กชายไทย ซึ่งกลุ่มหลังมักเป็นเด็กเร่ร่อน หรือตกภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น⁵⁹

⁵⁵ ECPAT, Ibid, Page 5.

⁵⁶ อรรถพรภา สาครวาสี, เรื่องเดียวกัน, หน้า 36.

⁵⁷ Tassanee Vejpongsa, "Unholy alliance", Bangkok Post (2 December 1994) : 33.

⁵⁸ Tassanee Veigpngsa, Ibid, Page 33.

⁵⁹ สมพงษ์ จิตระดับ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 22.

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศได้พัฒนารูปแบบ โดยในกรณีของหญิง และชายค้าประเวณี นักท่องเที่ยวจะติดต่อกับคนที่ให้บริการเป็นประจำ โดยส่งเงินให้ใช้ตามเวลากำหนด และเมื่อนักท่องเที่ยวคนนั้นมา ชายหรือหญิงนั้นก็จะต้องต้อนรับอย่างเต็มที่ และพาเที่ยวตามที่นักท่องเที่ยวต้องการวิธีการบริการทางเพศลักษณะนี้ ปัจจุบันเป็นที่นิยม โดยในกรณีของหญิงนักท่องเที่ยวจะเข้าไปยังหมู่บ้าน หรือสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อถูกใจผู้หญิงคนใด ก็ จะตกลงให้เงินแก่พ่อแม่ หรือหญิงสาว จากนั้นก็จะส่งเงินให้หญิงทุกเดือน และจะลงมาอยู่ด้วย จากต่างประเทศทุกปี แล้วแต่จะว่างเวลาใด วิธีการท่องเที่ยวแบบนี้จะพอใจทั้งฝ่ายผู้ให้บริการที่ไม่ เสียเงินมากที่จะต้องจ่าย ค่าที่พัก ค่าตัวของหญิง ทุกครั้งที่มีการบริการ และไม่เสี่ยงต่อโรคมาก นัก ระยะเวลาการซื้อขายอยู่กินนั้น จะขึ้นอยู่กับความพอใจของนักท่องเที่ยวว่าจะเลิกราเมื่อใด และฝ่ายพ่อแม่ของหญิงสาว (อาจเป็นเด็กหญิง) หรือหญิงสาวก็ค่อนข้างพอใจกับการนำเงินมาให้ โดยตรงลักษณะนี้เพราะ คิดว่าเป็นการอยู่กินกันเหมือนสามี-ภรรยา ต่างกับค้าบริการทางเพศ แบบอื่นที่ต้องให้บริการกับชายเป็นจำนวนมาก⁶⁰

ในกรณีของชายค้าประเวณี ก็มีการค้าประเวณีในลักษณะเดียวกันนี้ เช่นกัน แต่ต่างกันที่จะเป็นการตกลงระหว่างตัวผู้ชายค้าประเวณี และนักท่องเที่ยว โดยตัวผู้ชายค้า ประเวณีจะไม่รู้สึกที่ตัวเองค้าประเวณี แต่จะรู้สึกว่าเป็น “แฟน” กับนักท่องเที่ยวคนนั้นมากกว่า และทุกเดือนจะได้เงินจากนักท่องเที่ยวก็จะเป็นค่าเลี้ยงดู แต่ชายกลุ่มนี้บางคนก็มีพฤติกรรม ที่น่ารังเกียจ โดยการนำเงินที่ได้จากนักท่องเที่ยวทุกเดือนไปใช้จ่ายในการแสวงหาความสุขทาง เพศกับชายอื่น หรือซื้อบริการทางเพศอีกที ในช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวคนนั้นไม่อยู่ด้วย⁶¹

2.4.2 ปัญหาการทำวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารกับเด็ก (Pornography)

ปัญหาจากกรณีการทำวัตถุลามกและสิ่งของอนาจารกับเด็กที่เกิดกับเด็กชาย ค้าประเวณี มักจะเกิดจากพฤติกรรมของกลุ่มที่นิยมร่วมเพศกับเด็ก รวมไปถึงการนำเอาสิ่งของ เหล่านี้ไปแสวงหาประโยชน์ โดยเมื่อมีการใช้บริการจากเด็กชายขายบริการก็จะมีการถ่ายทำ ภาพลามกอนาจาร หรือทำการเก็บข้อมูลของเด็กเพื่อใช้ในการค้าประเวณีต่อไป

⁶⁰ ศิริพร สะโครบาเนค และคณะ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 88-89.

⁶¹ สัมภาษณ์ จากคุณหมวย (นามสมมุติ) ซึ่งมีการรับเงินจากชายชาวสวีต เมื่อประมาณ กลางเดือน สิงหาคม 2540

การทำวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารจากเด็ก (Child Pornography) ได้รับความนิยมนั้น เพราะ⁶²

1. ปลูกใจและกระตุ้นความพึงพอใจ เมื่อมีการปฏิบัติการทางเพศในกลุ่มคนบางกลุ่ม
2. เป็นรสนิยมส่วนตัวของกลุ่มนิยมนร่วมเพศกับเด็ก
3. เป็นตัวอย่างของเด็กบางคนที่ยากรู้และลองปฏิบัติเพศสัมพันธ์
4. สร้างจินตนาการทางเพศของเด็ก
5. เพื่อกระตุ้นมิให้เด็กที่ถูกถ่ายทำภาพลามกอนาจาร เปิดเผยเรื่องราวที่ตนถูกถ่ายทำ โดยผู้ว่าจะบอกเรื่องนี้กับผู้ปกครองหรือผู้อื่นซึ่งทำให้เด็กอายที่จะพูด
6. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดต่อระหว่างกลุ่มนิยมนร่วมเพศกับเด็ก และกลุ่มผู้ใช้บริการ เพื่อให้มีการค้าประเวณีกันต่อไป
7. เพื่อนำเด็กเข้าสู่ตลาด สิ่งของและวัตถุลามกอนาจารต่อไป
8. ในบางกรณีที่มีได้ให้เด็กค้าประเวณีโดยตรง แต่รูปภาพหรือวัตถุลามกอนาจารของเด็กได้ถูกทำขึ้นในรูปของ วีดีโอเทป, รูปถ่าย เพื่อจำหน่ายแจกแก่พวกนิยมนร่วมเพศกับเด็ก และเด็กที่เป็นลูกค้า ซึ่งอาจมีผลต่อการทำการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศต่อไป

ในปัจจุบันการถ่ายทำวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารได้มีการพัฒนาไปในรูปแบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อันทันสมัยในรูปอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยที่มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นจำนวนกว่า 30 ล้านคน อินเทอร์เน็ตก็เข้ามาสู่ระบบการติดต่อสื่อสารรูปแบบใหม่ และการค้าประเวณี การเผยแพร่ภาพสิ่งของลามกอนาจารก็มีการพัฒนาการตามไปด้วย และโดยที่คอมพิวเตอร์สามารถใช้ได้รวดเร็วและกว้างไกลจึงมีการบันทึกข้อมูล และส่งข้อมูลทาง E-mail ในรูปวีดีโอ หรือรูปภาพไปยังสมาชิกที่ต้องการ โดยคอมพิวเตอร์จะมีรหัสผ่านของแฟ้มข้อมูลลับ ซึ่งสมาชิกเท่านั้นจะรู้ ทำให้เป็นการยากที่จะติดตามตรวจสอบ และข้อมูลยังส่งผ่านได้ทั่วโลกไปยังกลุ่มผู้นิยมนร่วมเพศกับเด็ก และเด็กที่เปิดให้บริการ ให้สามารถเลือกดูอย่างที่ต้องการได้ และคอมพิวเตอร์ยังเป็นฐานข้อมูลกลางในการติดต่อระหว่างผู้ต้องการใช้บริการทางเพศ และผู้ค้า

⁶² ECPAT, Child Pornography : An International Perspective (Stockholm : World Congress against Commercial Sexual Exploitation of children, 27 - 31 August 1996), Page 12.

บริการทางเพศได้อย่างฉับไว โดยบางประเทศไม่สามารถตรวจจับการค้าประเวณีผ่านอินเทอร์เน็ต ข้อเขียนของกลุ่มที่เป็นสมาชิกจะมีการส่งแลกเปลี่ยนได้อย่างอิสระ ซึ่งสะดวกอาจส่งเป็นเสียงไป และเข้าเครื่องแปลอัตโนมัติให้ปรากฏภาพบนจอมอนิเตอร์ (Monitors) และพูดผ่านไมโครโฟน (microphones) รวมถึงเสียงของวิดีโอ E-mail จะได้ยินอย่างชัดเจน⁶³

การท่องเที่ยวและการพัฒนาทางเทคโนโลยี จึงเป็นที่มาสำคัญของการค้าประเวณีโดยผู้ชาย และการนำเด็กชายมาค้าประเวณีก็เป็นปัญหาสำคัญที่มาพร้อมกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาทางเทคโนโลยี ในการทำสื่อลามกอนาจาร ในส่วนของมาตรการทางกฎหมาย ผู้วิจัย จะเสนอถึงมาตรการในบทที่ 3 และบทที่ 4 ต่อไป

2.4.3 ปัญหาการค้าประเวณีชายที่มีลักษณะข้ามชาติ

การค้าประเวณีชายข้ามชาติ มีลักษณะที่ต่างจากกรณีของค่านาง และเด็กหญิงข้ามชาติอยู่บ้าง กล่าวคือ ในการค่านางจะมีการค้าข้ามชาติใน 2 ลักษณะ คือ

1. การย้ายสินค้าสองขั้นตอน (double step) โดยขั้นแรกจะมีการนำนางหรือเด็กหญิงออกจากหมู่บ้านแล้วพาไปค้าในเมืองใหญ่ ๆ ก่อนจนผ่านไประยะหนึ่งก็จะส่งตัวไปต่างประเทศ

2. การย้ายถิ่นค้าขั้นตอนเดียว (one step) โดยจะค้าโดยตรงไปต่างประเทศ มักจะเป็นกรณีสมัครใจไปค้า แต่ก็มีบ้างที่ถูกหลอกไปค้าประเวณีโดยเข้าใจตอนแรกว่าไปเพื่อทำงานบ้าน หรือแต่งงานกับคนต่างชาติ

และปัญหาที่สำคัญของค่านางข้ามชาติ ก็คือ การถูกนำตัวไปค้า แล้วไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากสถานบริการต่างประเทศ เช่นมีการโกงค่าตัว หรือทำงานอย่างหนัก และบางส่วนของเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ก็ไม่ได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาล และสวัสดิการทางสังคม การใช้เอกสารปลอมทำให้เป็นผู้กระทำความผิดต้องหลบหนีเจ้าหน้าที่ และไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากใครได้ เพราะกลัวถูกจับ⁶⁴ และมักจะมียอดการค้าประเวณีชายข้ามชาติเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ

⁶³ ECPAT, *Child Pornography : An International Perspective*, Page 9 - 11.

⁶⁴ ศิริพร สโครบานัค, เรื่องเดียวกัน, หน้า 180-181.

การค้าประเวณีโดยผู้ชายกับชาวต่างประเทศ นอกจากจะเป็นการค้าประเวณีภายในประเทศ (Internal Prostitution) ปัจจุบันนี้ มีการพัฒนารูปแบบไปสู่การค้าประเวณีข้ามชาติ (External Prostitution) ทั้งนี้จากการวิจัย พบว่า มีการค้าประเวณีโดยผู้ชายข้ามชาติอยู่ 2 ลักษณะ กล่าวคือ*

ก. เดินทางไปต่างประเทศเพื่อค้าประเวณีด้วยตนเอง

การค้าประเวณีข้ามชาติลักษณะนี้ เป็นการเดินทางไปต่างประเทศ โดยอยู่ในรูปนักท่องเที่ยว เข้าเมืองอย่างถูกต้อง ผ่านการตรวจสอบหลักฐานจากตรวจคนเข้าเมืองทั้งของไทยและประเทศเป้าหมาย จากนั้นก็ไปหาผู้ใช้บริการ ในสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ของประเทศนั้น โดยมีการเสนอขายบริการ และตกลงราคาค่าบริการกันเอง โดยระยะเวลาที่ใช้ในการค้าประเวณี จะขึ้นอยู่กับการอนุญาตเข้าเมืองของประเทศนั้น ๆ แต่การค้าประเวณีข้ามชาติด้วยตัวเองนี้ ไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มชายค้าประเวณีข้ามชาติ เพราะมีปัญหาในเรื่องการถูกกดค่าตัว เพราะบางครั้งผู้ใช้บริการได้ข่มขู่จะแจ้งทางการของประเทศนั้น ๆ ให้จับกุมส่งตัวกลับ ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถเดินทางกลับไปค้าประเวณีได้อีก และมีปัญหาการขัดผลประโยชน์กับผู้ค้าประเวณีท้องถิ่น ซึ่งมีองค์กรอาชญากรรมหนุนหลังอยู่ ทางออกก็คือ ยอมจ่ายค่าตัวบางส่วนให้กับ "เจ้าถิ่น" เพื่อประสานประโยชน์

ข. เดินทางไปต่างประเทศเพื่อค้าประเวณีโดยผ่านองค์กรค้าประเวณีข้ามชาติ

การค้าประเวณีข้ามชาติลักษณะนี้ จะมีการเข้ามาเกี่ยวข้องขององค์กรค้าประเวณี โดยผู้ที่เดินทางไปค้าประเวณียังต่างประเทศนั้น จะมีทั้งติดต่อเข้ามาในสวนฝ่ายจัดหาเพื่อให้พาไปต่างประเทศ หรือฝ่ายจัดหาส่งคนออกไปยังสถานเริงรมย์ต่าง ๆ โดยติดสนิทกับคนที่รูปร่างหน้าตาดี และชักชวนให้ไปต่างประเทศ ส่วนใหญ่ การติดต่อคนนั้น ฝ่ายจัดหาจะมีเทคนิคในการติดต่อ มักติดต่อกับคนที่ค่อนข้างเป็นนักเที่ยว และไม่เรื่องมากกับการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ ฝ่ายจัดหาของบางองค์กรยังมีคนในสถาบันการศึกษา เพื่อชักชวนให้นักเรียนนักศึกษาออกไปต่างประเทศเพื่อค้าประเวณี โดยมักจะเดินทางในช่วงปิดภาคเรียน จากนั้นหลังจากได้ผู้ที่จะเดินทางไปต่างประเทศแล้ว ก็จะไปทำพาสปอร์ต ซึ่งมักจะใช้ของจริง แล้วพาไปทำวีซ่านักท่องเที่ยวจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยยังทราบอีกว่า เมื่อมีการดำเนินการในประเทศเสร็จแล้วก็จะมีการติดต่อ

* ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ คุณตัน (นามสมมติ) ซึ่งเคยจัดส่งผู้ชายไปค้าบริการยังต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง สัมภาษณ์ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2541.

ระหว่างฝ่ายจัดหาในประเทศไทยกับพวกพ้องในต่างประเทศ แล้วเดินทางไป เมื่อไปถึงประเทศเป้าหมายแล้ว ผู้จัดหาก็จะพาไปที่พัก ซึ่งเป็นโรงแรม แต่จะไม่มีการค้าประเวณีในโรงแรมนั้นด้วย ทั้งนี้ พวกที่อยู่ในประเทศนั้น จะพาไปพบกับผู้ใช้บริการเอง ผู้จัดหาไม่ต้องเป็นธุระในเรื่องนี้ ส่วนเรื่องการแบ่งรายได้นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์บอกว่ามีการแบ่งกันในอัตราส่วน 60 : 40 (ผู้ค้าได้ 60% ผู้จัดหาและผู้พาไปค้าบริการได้ 40%) แต่จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์จะเน้นเสมอว่า เป็นลักษณะการสมยอมไปค้า ไม่มีการบังคับใครไป และระยะเวลาในการค้าประเวณีจะไม่เกิน 2 อาทิตย์ เนื่องจากกลัวเจ้าหน้าที่ตามจับได้ จากการสัมภาษณ์ในครั้งต่อมา เมื่อผู้วิจัยถามถึงเวลาที่จะเดินทางไปต่างประเทศว่าช่วงใด ก็ได้รับคำตอบว่าประมาณ 2-3 เดือนต่อครั้ง ขึ้นอยู่กับว่า มีคนจะพาไปหรือไม่ หรือทางต่างประเทศให้ใบสั่งมา และหากคนไปตามใบสั่งได้หรือไม่

จากข้อเท็จจริงที่ผู้วิจัยได้รับจากการสัมภาษณ์ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า รูปแบบการค้าประเวณีโดยผู้ชายข้ามชาตินั้น ส่วนใหญ่ต้องดำเนินการผ่านองค์กรค้าประเวณีทั้งองค์กรภายในประเทศ (Internal Organization) และประสานความร่วมมือกับองค์กรในต่างประเทศ (External Organization) โดยมีการแยกเป็นฝ่ายจัดหา ที่ทำหน้าที่หากคนไปต่างประเทศเพื่อค้าประเวณี และฝ่ายจัดค้าที่ทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อประสานงานในต่างประเทศ ทำให้เห็นว่าการค้าประเวณีโดยผู้ชายข้ามชาตินั้น มีองค์กรที่เป็นเครือข่ายซับซ้อนและมีประสิทธิภาพพอสมควร และสิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง การค้าประเวณีชายข้ามชาติ ตัวผู้ค้าประเวณีได้รับการปฏิบัติอย่างดีทั้งที่พัก การเดินทาง ซึ่งตรงข้ามกับกรณีของการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติที่มีปรากฏข่าวการทารุณกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เสมอ⁶⁵ เมื่อมีการพิจารณาถึงการค้าประเวณีชายข้ามชาติ แม้จะไม่มีมีการทารุณกรรมทางร่างกาย แต่ก็มีข้อพิจารณาว่า องค์กรเหล่านี้ได้แสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน และกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการค้าประเวณี และกฎหมายภายในของไทย องค์กรค้าประเวณีชายข้ามชาติ จึงมีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (International Organized Crime)*

⁶⁵ คิริเมซัล พงษ์ไพจิตร, "การนำหลักสมคบกันกระทำความผิดมาใช้ในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีการแสวงหารายได้ และผลประโยชน์จากการค้าประเวณี", (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 170.

* องค์กรอาชญากรรม หมายความว่า องค์กรที่ประกอบไปด้วยสมาชิกที่เข้าร่วมโดยการเข้าร่วมนั้นต้องมีลักษณะการดำเนินงานที่เป็นระบบและขั้นตอนในการประกอบกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย เพื่อ

2.5 ส่วนวิเคราะห์ สรุป การค้าประเวณีโดยผู้ชายในประเทศไทย

การค้าประเวณีชายในประเทศไทยปัจจุบัน มีการขยายตัวออกไป และมีการนำเด็กชายมาค้าประเวณี ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาทั้งกับตัวเด็ก และกับสังคมโดยรวม

2.5.1 ทศนคติทางสังคมต่อการค้าประเวณีชาย

จากการศึกษาพบว่า สังคมโดยทั่วไปมิได้ให้ความสนใจกับการค้าประเวณีชาย โดยพิจารณาถึงลักษณะสภาพการทำงาน และความสมัครใจ ที่ส่วนใหญ่จะเห็นว่าการทำ งานจะมาอย่างสมัครใจ และไม่ถูกทารุณ หรือทำร้าย ความเป็นอิสระก็สามารถไปไหนมาไหนได้สะดวก และรายได้ก็ค่อนข้างสูง ทำให้การติดตามเพื่อแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีชายมิได้กระทำอย่างจริงจังต่อเนื่อง โดยพิจารณาทัศนคติทางสังคมจากกลุ่มชายค้าประเวณีได้ดังนี้

ก. กลุ่มเด็กชายค้าประเวณี หรือเด็กชายอายุต่ำกว่า 18 ปี ส่วนใหญ่ที่มาค้าประเวณีจะเป็นเด็กเร่ร่อนที่คนทั่วไปมองว่า เป็นเด็กไม่ค่อยดี ไม่มีอนาคต ไม่มีใครสนใจ การช่วยเหลือต้องใช้เวลา นาน แต่ก็ เป็นกลุ่มที่อยู่ในทางสังคมสงเคราะห์ถือเป็นกลุ่มเป้าหมาย เพราะจากลักษณะทางกายภาพที่เป็นเด็กสมควรให้ความรัก และเอาใจใส่ ให้การศึกษา จึงจัดให้มีองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนให้การช่วยเหลือ เพราะเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงให้ค้าประเวณี ค้ายาเสพติด และเป็นยิวอาชญากร เนื่องจากขาดครอบครัวที่จะดูแล

ข. กลุ่มชายค้าประเวณี หรือกลุ่มชายที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป กลุ่มนี้ความสนใจทางสังคมจะยิ่งลดน้อยลงไป เพราะมีจำนวนน้อยกว่าผู้ค้าประเวณีหญิง และเด็ก ทั้งลักษณะทางกายภาพ ก็เป็นผู้ชายที่แข็งแรง เนื่องจากผู้ค้าประเวณีชายส่วนใหญ่ต้องมีรูปร่างหน้าตาดีเป็นหลัก จึงมองไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการค้าประเวณีชาย

อย่างไร ทัศนคติทางสังคมต่อการค้าประเวณีชาย ก็ยังเห็นว่าอาชีพค้าประเวณีขัดต่อศีลธรรม และเสียเกียรติของความเป็นมนุษย์ ไม่ได้ใช้สติปัญญา และความสามารถ แต่เป็นพวกเกียจคร้าน ไม่รู้จักประกอบอาชีพอื่นที่ดี ผู้ค้าประเวณีชายจึงเป็นที่ดูแคลน แม้จาก

ให้บรรลุผลจะได้รับผลประโยชน์ (ศิริเมฆัล พงษ์ไพจิตร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 12.) และถ้าการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมนั้น เกี่ยวพันในลักษณะข้ามชาติ มีประเทศมาเกี่ยวข้องตั้งแต่ 2 ประเทศ หรือกระทำผิดตามกฎหมายระหว่างประเทศ ที่รัฐภาคีกฎหมายฉบับนั้น มีอำนาจเหนือการกระทำความผิดองค์กรอาชญากรรมนั้น ก็มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

พวกกร่วมเพศด้วยกันเอง* ทำให้ผู้ค้าประเวณีชายไม่ค่อยกล้าเปิดเผยตัวกับผู้อื่นมากนัก แม้กับครอบครัวตนเอง

2.5.2 ทศนคติของผู้ที่อยู่ในกระบวนการค้าประเวณีชาย

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการค้าประเวณีซึ่งพอจะสรุปเป็นเบื้องต้นได้ดังนี้

ก. ผู้ค้าประเวณี ในกลุ่มของเด็กชายค้าประเวณี แม้จะสมัครใจค้า แต่ก็มีได้ อยากที่จะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าเท่าใดนัก นอกจากหวังว่าลูกค้าจะซื้อของให้บ้างเช่นเสื้อผ้า นาฬิกา กลัวเอาไปจำหน่าย ขายต่อ นำเงินมาใช้จ่าย หรือให้เงิน ทศนคติของกลุ่มเด็กชายค้าประเวณี จึงไม่สนใจต่อการติดตามเอาใจลูกค้าเมื่อเสร็จงาน และบางครั้งยังมีการลักขโมยของ หรือเสแสร้ง ในขณะทำงาน เพื่อให้งานเสร็จเร็ว ๆ เด็กบางคนที่พอใจก็มีถ้าได้ลูกค้าที่เอาใจเก่ง หรือช่วยเด็ก ทุกอย่าง ก็จะให้บริการอย่างเต็มที่⁶⁶

ส่วนในกลุ่มของชายค้าประเวณีที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น ส่วนใหญ่จะสมัครใจค้า และมีทัศนคติที่ดีต่อลูกค้า และเห็นว่าเป็นงานอย่างหนึ่งที่ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เป็นการแลกเปลี่ยนที่เป็นธรรม และส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมแบบกร่วมเพศ หรือรักสองเพศอยู่แล้ว การทำงานกับลูกค้าจึงไม่รู้สึกถูกบังคับ แต่จะรู้สึกดีร่วมด้วย⁶⁷

เมื่อศึกษาถึงทัศนคติต่ออาชีพค้าประเวณีทุกกลุ่มถ้ามีโอกาส และเก็บเงินได้ ก็จะเลิกอาชีพนี้แล้วไปประกอบอาชีพอื่น (แต่ส่วนใหญ่ที่เคยค้าประเวณีมาก่อนมักจะอยู่ในกระบวนการค้าประเวณีเสมอโดยอาจจะเปลี่ยนจากลูกค้าเป็นผู้จัดหาเด็ก หรือตั้งตัวเป็นนายหน้า หรือบางรายมีทุนรอนก็จะเปิดสถานบริการ : ข้อสังเกตจากการสำรวจ และสัมภาษณ์) แต่โอกาสของเด็กเร่ร่อนที่ค้าประเวณี ในการเลิกอาชีพนี้ค่อนข้างยากกว่า เพราะโอกาส และความสามารถ ในการดำเนินชีวิตใหม่ ไม่สามารถกระทำได้ด้วยตนเอง ต้องมีการเข้าไปช่วยเหลือ

* สัมภาษณ์จากกลุ่มชายค้าบริการ ย่านประติพิพิธ ช่วงประมาณ เดือน พฤศจิกายน 2540

⁶⁶ กิตติคุณ อางคาสัย, "โสเภณีเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศ", (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารจิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.), หน้า 132-133.

⁶⁷ สัมภาษณ์จากคุณต้อ (นามสมมุติ) ชายค้าบริการทางโทรศัพท์ ช่วงประมาณเดือน ธันวาคม 2540.

ข. ผู้ใช้บริการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชายรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยกลุ่มชายไทยจะไม่นิยมเด็กชายค้าประเวณีมากนัก นอกจากจะเป็นพวกนิยมร่วมเพศกับเด็ก เพราะกลัวการมีปัญหากการถูกเรียกร้องในภายหลัง ลูกค้าของเด็กชายค้าบริการจึงเป็นชาวต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพราะเห็นว่าราคาถูก และไม่ต้องใส่ใจมากนัก ส่วนกลุ่มชายค้าประเวณี ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย มากกว่าชาวต่างประเทศ เพราะพูดกันรู้เรื่อง

ในด้านทัศนคติของผู้ใช้บริการ ส่วนใหญ่จะไม่เห็นว่าการใช้บริการกับผู้ชายด้วยกัน เป็นความผิด และเป็นการสมยอม การให้เงินค่าตอบแทน เป็นเรื่องการแลกเปลี่ยนความสุข ตลอดจนลักษณะการให้บริการก็ไม่ได้ให้ความรุนแรง หรืออยู่บังคับตัวผู้ค้าเองก็พอใจ เป็นการช่วยให้คนมีเงินใช้มากกว่า*

ค. เจ้าของกิจการ ส่วนใหญ่ผู้เป็นเจ้าของสถานบริการจะรู้สึกอยู่บ้างว่า เมื่อมีสถานบริการ แล้วมีการค้าประเวณีนั่นไม่ถูกต้อง แต่บอกว่าเป็นส่วนให้คนมีงาน และทำเป็นงานสบาย ตลอดจนการทำงานที่ไม่ทำรุนแรงบังคับให้ร่วมประเวณี ตัวผู้ค้ามีสิทธิจะไป หรือไม่ไปก็ได้ (แม้ในข้อเท็จจริงจะต้องไป เพราะเกรงใจเจ้าของร้าน) การเปิดสถานบริการก็เป็นอาชีพที่ให้ความสนุกบันเทิงแก่ผู้ที่มาใช้บริการ เป็นที่ระบายความเก็บกดทางเพศของคนที่เป็นรักร่วมเพศ แต่ไม่สามารถเปิดเผยตัวได้** และส่วนใหญ่จะไม่คิดเลิกทำสถานบริการ และมีการรับพนักงานใหม่ ๆ ตลอดเวลาเพื่อทดแทนคนเก่า ๆ ที่ออกไป

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีชาย จะไม่เห็นว่าการค้าประเวณีชายเป็นความผิดร้ายแรง และมีความรู้สึกที่ค่อนข้างดีกับอาชีพนี้ แม้ว่าจะไม่ถูกกฎหมาย และเป็นที่น่ารังเกียจในสายตาสังคมอยู่บ้าง ต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลกระทบของการค้าประเวณีชายในด้านต่าง ๆ

2.5.3 ผลกระทบจากการค้าประเวณี

ในส่วนต่าง ๆ ของบทที่ 2 ผู้วิจัยได้กล่าวถึงข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีชาย และมีการเปรียบเทียบกับโสเภณีหญิงในประเด็นที่สำคัญ และได้ศึกษาทัศนคติในด้านต่าง ๆ ต่อการค้าประเวณีชาย ในส่วนนี้จะอธิบายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการค้า

* สัมภาษณ์จากคุณตัน (นามสมมุติ) เมื่อประมาณกลางเดือน พฤศจิกายน 2541.

** สัมภาษณ์จากพี่แมว (นามสมมุติ) ผู้ดูแลสถานบริการแห่งหนึ่งย่านชอยทานตะวัน พัฒน์พงษ์ ประมาณกลางเดือน ตุลาคม 2541.

ประเวณีชาย

ก. ผลกระทบต่อผู้ค้าประเวณี จากการศึกษาทั้งการสัมภาษณ์ และข้อมูลเอกสาร จะแยกเป็น 2 กรณี

- กรณีเด็กชายผู้ค้าประเวณี เด็กชายผู้ค้าประเวณีซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กเร่ร่อน ที่ขาดการดูแลบรรมอย่างถูกต้อง เมื่อมาค้าประเวณีจะทำให้เกิดผลกระทบต่อเด็กชายในหลายด้าน กล่าวคือ

ในด้านพฤติกรรมทางเพศ เด็กชายที่มาค้าประเวณีจะมีประสบการณ์ทางเพศที่ผิดธรรมชาติ เมื่อนานวันเข้าจะทำให้เกิดความเบี่ยงเบนทางเพศ ที่มีโอกาสกลายเป็นรักร่วมเพศ หรือรักสองเพศสูง บางคนไม่สามารถจะมีคู่นอนเป็นเพศหญิงได้อีกเลย เนื่องจากไม่มีอารมณ์ทางเพศกับเพศหญิง* ทำให้ไม่สามารถสร้างครอบครัวปกติได้

ในด้านการดำเนินชีวิต โอกาสพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น หรือให้การศึกษา กับเด็กชายเหล่านี้จะทำได้ยาก เนื่องจากเป็นเด็กเร่ร่อนไม่สามารถไปเรียนในชั้นเรียนปกติได้ การใช้จ่ายจะใช้อย่างไม่ถูกต้อง เช่น ซื้อยาเสพติด พกพาอาวุธระเหย ซื้อเสื้อผ้าแพง ๆ เพื่อใส่หาลูกค้า ใช้จ่ายเพื่อเล่นการพนัน ไปเที่ยวตามศูนย์การค้า หรือสถานเริงรมย์ โดยไม่ค่อยจะเหลือเก็บซักรั้วเท่าใด เมื่อเงินหมดก็จะออกหาลูกค้าอีก⁶⁸

ในด้านการพัฒนาด้านจิตใจ ร่างกาย สังคม เด็กเร่ร่อนไม่มีการหยุดสภาพเร่ร่อน ไม่กลับสู่สภาพครอบครัว หรือออกจากพื้นที่ การพัฒนาด้านจิตใจก็จะทำได้ยาก อาจกลายเป็่นนักเลงอันธพาล อาชญากร ดิตยาเสพติด ร่างกาย และสมองไม่มีโอกาสพัฒนา ใคิวดำล่ง ไม่มีโอกาสอยู่ในสังคมเหมือนคนปกติ และบางคนอาจต้องขายบริการทางเพศต่อไปอย่างไม่มีกำหนด⁶⁹ โดยอาจเปลี่ยนรูปแบบจากค้าไร่สังกัด ไปสู่แบบมีสังกัด แต่โอกาสที่เด็กเร่ร่อน

* สัมภาษณ์จากน้องไผ่ (นามสมมุติ) อายุ 17 ปี ขายบริการทางเพศประมาณ 2 ปี ซึ่งแต่ก่อนสมัยที่เรียนหนังสือ ก็เคยมีแฟนเป็นเพศหญิง แต่หลังจากมาค้าประเวณีระยะหนึ่ง พบว่าตัวเองไม่มีอารมณ์กับเพศหญิงอีกเลย สัมภาษณ์ประมาณกลางเดือน กุมภาพันธ์ 2541.

⁶⁸ เสาวภา พรศิริพงษ์ และอภิญา บัวสรวง, โสภณเด็ก : กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อนในกรุงเทพมหานคร (นครปฐม : สัมมนาระดับชาติ โสภณเด็ก ปัญหาใหม่ของสังคมไทย, 27-29 เมษายน 2537), หน้า 11.

⁶⁹ เสาวภา พรศิริพงษ์ และอภิญา บัวสรวง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 12.

จะไปทำงานบาร์นั้นน้อยลงมาก ต่อหน้าตาดี และผิวพรรณดี ซึ่งการได้ทำงานในสถานบริการในสายตาของเด็กเร่ร่อนชายบริการ ก็คือว่าเป็นการยกระดับตัวเองบ้างแล้ว

- กรณีของชายค้าประเวณี จะมีทั้งเคยค้าประเวณีกับเพื่อนมาตั้งแต่เป็นเด็ก หรือเข้ามาค้าประเวณีในช่วงเป็นหนุ่มแล้ว เมื่อค้าประเวณีแล้ว โอกาสที่จะเกิดผลกระทบตัวเองในด้านต่าง ๆ มีโอกาสสูงมาก

ในด้านพฤติกรรมทางเพศ คนที่ค้าประเวณีตั้งแต่เด็ก หรือเป็นพวกกรักร่วมเพศ หรือรักสองเพศ โอกาสจะสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์เป็นไปได้ยาก ดังกล่าวมาแล้ว และแม้แต่บางคนที่พวกกรักร่วมเพศ หรือรักสองเพศ โอกาสจะสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์เป็นไปได้ยาก ดังกล่าวมาแล้ว และแม้แต่บางคนที่มีครอบครัวแล้ว โอกาสหย่าร้างก็จะสูง เนื่องจากไม่สามารถเลิกความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกันได้ บางคนก็เข้ามาใช้บริการทางเพศจากผู้ชายต่อไป หรือทำอาชีพนี้ต่อไป แม้จะมีครอบครัวภายหลัง ในด้านการดำเนินชีวิต กลุ่มชายค้าบริการจะมีวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกับคนทั่วไป จะไม่สมาคมกับคนทั่วไป แต่จะจำกัดวงอยู่แต่เพื่อนสนิท หรือคนใกล้ชิด หรืออยู่กับชายอื่นคล้ายคู่สามี-ภรรยา แต่ความสัมพันธ์จะเปราะบาง เล็กง่าย ในบางรายที่มีคนเลี้ยงดู ก็จะใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย โดยส่วนใหญ่จะใช้ในการเที่ยวเตร่ซื้อเสื้อผ้า หรือใช้บริการทางเพศกับผู้ค้าประเวณีที่พอใจ* โดยมีไม่เหลือเงินเก็บ

โดยสรุปแล้วเมื่อเด็กชาย หรือผู้ชายมาค้าประเวณีแล้วมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนไป ที่น่าเป็นห่วงคือ เด็กชายที่ได้รับประสบการณ์ทางเพศไม่เหมาะสม เมื่อเติบโตขึ้นมีโอกาสเป็นพวกนิยมร่วมเพศกับเด็ก⁷⁰ และไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงได้ตามปกติ

ข. ผลกระทบต่อสังคม

การค้าประเวณีชาย เป็นการค้าประเวณีที่มีลักษณะเฉพาะตัว กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบในระยะใกล้ แต่ผลกระทบจะเกิดขึ้นในระยะยาวต่อสังคม ส่วนใหญ่ผู้ค้าประเวณีมักมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น โอกาสการค้าประเวณีชายจะเพิ่มจำนวนจึงมีอยู่เสมอ เพราะ

* สัมภาษณ์ จาก คุณต้อ และคุณไผ่ (นามสมมุติ) ในคราวเดียวกัน ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541.

⁷⁰ D.J. West, Sexual Crimes and Confrontations. (London : Grower Publishing Company Limited, 1987), page. 61.

ภาพที่สังคมเห็นจากผู้ขายค่าประเวณี คือ มีความสบายในการทำงาน และไม่ถูกทำร้าย มีรายได้ดี และอิสระในการทำงาน ย่อมทำให้การชักจูงคนให้มาค้าประเวณีทำได้ง่าย และไม่ยุ่งยากเหมือนโสเภณีหญิง และผู้ชายไทยมีทัศนคติไม่ถือว่าการมีประสบการณ์ทางเพศหลายครั้งเป็นเรื่องน่าอับอาย ความคิดที่ให้เพศชายรักษานวลสงวนตัวไม่เด่นชัดในสังคมไทย

ในระยะยาว การที่ผู้ชายมาค้าประเวณีแล้วมีแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศตามธรรมชาติเปลี่ยนแปลงจะทำให้สถาบันครอบครัวกระทบกระเทือน ค่านิยมเรื่องเพศจะเปลี่ยนไป ในกรณีเด็กชายซึ่งเป็นเด็กเร่ร่อนจะเกิดปัญหาการชักชวนคนมาค้าประเวณีมากขึ้น ปัญหาด้านสุขภาพโรคร้ายต่าง ๆ จะมีการระบาดมากขึ้น เพราะเด็กเร่ร่อนไม่รู้จักรักษาป้องกันตัวจากโรคทางเพศสัมพันธ์⁷¹ ปัญหายาเสพติดจะเพิ่มขึ้นตามมา เพราะเด็กเร่ร่อน หรือผู้ชายค้าประเวณีบางคนมีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เมื่อได้เงินมากก็จะไปใช้ในส่วนี้ ปัญหาอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากเด็กเร่ร่อนไม่มีผู้ใหญ่ดูแล โอกาสถูกรังแกมีได้ จากพวกที่แสวงหาประโยชน์จากเด็ก หักค่าตัว หรือหลอกล่อให้มากเกินไป ประกอบกับเด็กบางคนมีพฤติกรรมลักขโมย ก็จะเป็นการเพาะบ่มนิสัยอาชญากรรมไว้ในระยะยาว

จากที่กล่าวมาในบทที่ 2 ทำให้เห็นภาพของการค้าประเวณีชาย และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี โดยเปรียบเทียบกับโสเภณีหญิงในส่วนที่สำคัญ ๆ เช่น พื้นฐานครอบครัว การเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี สภาพการทำงาน รายได้ เป็นต้น และมองถึงปัญหาที่แฝงอยู่ในแต่ละส่วน ตลอดจนทัศนคติต่อการค้าประเวณีชาย เมื่อทราบถึงข้อมูลในเชิงข้อเท็จจริงแล้ว ในบทต่อไป คือ บทที่ 3 บทที่ 4 ผู้วิจัยจะศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมาย และความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีชาย ทั้งในระดับระหว่างประเทศ และระดับประเทศเพื่อประเมิน และวิเคราะห์หาค่า มาตรการที่กำหนดขึ้น สอดรับต่อปัญหาการค้าประเวณีชายอย่างไรบ้าง และมีส่วนใดที่ควรแก้ไขปรับปรุง

⁷¹ กิตติคุณ อางคาสัย, "โสเภณีเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายเร่ร่อนขายบริการทางเพศ", เรื่องเดียวกัน, หน้า 133.